

Hope College

Hope College Digital Commons

Van Raalte Papers: 1840-1849

Van Raalte Papers

1848

Pamphlet "Eene Stem Uit Pella"

Hendrik P. Scholte

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1840s

Unknown

Recommended Citation

Scholte, Hendrik P., "Pamphlet "Eene Stem Uit Pella"" (1848). *Van Raalte Papers: 1840-1849*. 282.
https://digitalcommons.hope.edu/vrp_1840s/282

This Book is brought to you for free and open access by the Van Raalte Papers at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Van Raalte Papers: 1840-1849 by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

1848

A pamphlet by Hendrik P. Scholte, entitled, Eene Stem uit Pella, Amsterdam, Hoogkamer & Company, 63 pp.

In Dutch; some parts of the appendices in English.

The appendices include:

The Christian Intelligencer note regarding the settlement in Michigan under A. C. Van Raalte;
in the same publication, a note from the Classis of Illinois which wants to help the large number of Dutch immigrants coming to the Middle West;
notes from a letter of Rev. Thomas De Witt, of New York, January 27, 1848, to Scholte;
an Act of the Iowa Legislature, authorizing elections in the Township of Lake Prairie [where Pella is located?], Jan. 22, 1848;
a map of the State of Iowa, showing the County of Marion and the settlement of Pella;
and a map of the Townships 76 and 77, Range 18 North where Pella was located.

My file folder says: see Vander Zee translation in "articles" file. *Box 16, JT Arch*

EENE

Stem mit Pella.

DOOR

H. P. SCHOLTE.

29682

AMSTERDAM,

HOOGKAMER & COMP^{te}.

1848.

28409

224

I N H O U D.

	Bladz.
<i>De Voorbereiding</i>	1.
<i>De Vestiging</i>	14.
<i>Besluit</i>	38.
<i>Bijlagen</i>	49.
<i>Twee Kaartjes</i> <i>achter</i>	63.

De Voorbereiding.

Onderscheidene mijner vroegere landgenooten zullen reeds lang eenig berigt van mijne hand verwacht hebben. De reden van mijn zwijgen tot hiertoe ligt niet in onverschilligheid omtrent het land mijner geboorte; gedurende mijn verblijf in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika volgde ik, zoo veel in mijn vermogen was, de lotgevallen van Nederland. Met smart vernam ik dat de omstandigheden zich na mijn vertrek zoo hebben toegedragen, dat het bloed van burgers vergoten moest worden, niet door vreemde overheerschers, maar door eigene landskinderen. Evenmin moet de reden van mijn zwijgen gezocht worden in ontevredenheid wegens ondervondene miskening. Met dankbare erkentenis van de goede hand Gods over mij in de buitengemeene onderscheiding, mij in mijn nieuwe vaderland te beurt gevallen, heb ik van harte vergeven het ongelijk, mij in mijn geboorteland op verschillende wijzen aangedaan. De reden van mijn zwijgen tot hiertoe was, dat ik niet gaarne mijne oude landgenooten wilde bezig houden met dingen, die zij in elk boek over Amerika lezen kunnen, of hun iets

vertellen, dat inderdaad weinig beteekent, maar door het geven van eenige kleur eene zekere aantrekkelijkheid voor de zinnen krijgt. Ik geloof genoeg bekend te zijn geworden met de menschelijke natuur, om te weten, hoe weinig er noodig is, om een geheel ander voorkomen aan eene zaak te geven, als met het wezen der zaak overeenkomstig is, en ik ben overtuigd zoo veel liefde voor mijnen naasten te hebben, dat ik niet handdadig wensch te zijn aan eenige zinsbegoocheling, van welken aard ook.

Zoodra ik in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika was aangekomen, heb ik mij beijverd om alle mogelijke inlichtingen te verkrijgen, nuttig en noodig voor onze Colonisatie. Het gerucht van onze overkomst was mij vooruitgegaan, en naauwelijks had ik *Amerika* bereikt, of ik werd van verschillende kanten bestormd met aanbiedingen van land, zóó uitlokkend, dat het mij niet verwondert, wanneer vreemdelingen, onvoorbereid hier komende, in den strik vallen, door den een' of anderen speculant in land voor hen gespannen. Ter geruststelling voor de toekomst, heb ik mij de moeite gegeven om de gelegenheden, in onderscheidene Staten mij aangeboden, zoo naauwkeurig mogelijk te onderzoeken. Daar en door aanbevelingsbrieven van den Noord-Amerikaanschen Gevolmagtigde in Holland, en door vroeger mij reeds bekende invloedrijke vrienden de toegang tot verschillende kringen voor mij geopend was, had ik overvloedige gelegenheid om onderrigting te verkrijgen in alles wat ik begeerde. Te *Washington* vond ik insgelijks de hoogere beambten van het Gouvernement zoo gewillig en bereid om mij in alle opzigten behulpzaam te zijn, dat

ik mijne eigene ondervinding bijna niet kon vertrouwen, en onwillekeurig gedrongen werd tot het maken van eene vergelijking met *Nederland* en deszelfs beambten, welke vergelijking niet ten voordeele van het laatstgenoemde land uitviel. Niet alleen ondervond ik geene norschheid, niet alleen werd er nergens eene begeerige hand uitgestoken; maar bij de grootste bescheidenheid en gewilligheid in het beantwoorden mijner onderzoekende vragen, werden mij, zonder eenige belooning te vorderen, gedrukte bescheiden gegeven, terwijl mij eenige dagen later te *New-York* kosteloos een stel kaarten van de verschillende Staten werd toegezonden, met aanwijzingen van de verkoopbare Gouvernementslanden.

Uit alles, wat ik door die onderzoekingen te weten kreeg, werd ik meer en meer bevestigd, dat de in *Nederland* op grond van vroegere onderzoekingen reeds gevestigde aandacht op de Westelijke Staten, eene goede besturing der Voorzienigheid was.

Gedurende mijn verblijf in de Oude Staten heb ik niet vergeten, dat er ook reeds een beginsel van Colonisatie door Hollanders in *Michigan* aanwezig was. Terwijl ik te *New-York* was, werden aldaar de giften der Christelijke liefdadigheid ingezameld, ten einde de Hollanders in *Michigan* in staat te stellen om een' zaagmolen te vervaardigen. Bij het bewijzen van goedwilligheid jegens de Hollandsche Colonisten in dien Staat, werd mij echter het trekken naar die streek niet aangeraden. Hetzelfde ontwaarde ik te *Albany*, terwijl ik hier bovendien eenen brief vond van SLEIJSTER, die uit *Wisconsin* naar *Michigan* gereisd was, om te onderzoeken hoe het met de gelegenheid der Colonie was, doch die er zulk eenen indruk van gekregen had, dat

hij weder naar *Wisconsin* terugkeerde, waar hij zich tot op dit oogenblik bevindt. De oorzaken, die mij ten eenenmale van *Michigan* deden afzien, wat namelijk betreft de vestiging der Colonie van Nederlanders, waren 1° De te noordelijke ligging dier streek; 2° Het geheele gebrek aan geschikte wegen in het land om er te komen; 3° Het gebrek aan genoegzame prairie, geschikt voor bouwgrond, daar alles bijna met dicht en zwaar geboomte bedekt is; 4° De nabijheid der Indianen en de verwijdering van andere door blanken bewoonde en georganiseerde plaatsen. Dit alles te zamen genomen, deed mij oordeelen, dat voor het soort van Nederlanders, waarmede ik zou coloniseren, die streek niet verkieslijk kon geacht worden. Voor den Hollandschen landman, die reeds een gedeelte van zijn leven op den effen grond van gras en bouwveld gesleten heeft, kon de ongewone kampstrijd tegen boomen en het lang voortdurende tooneel van overblijvende stomp te midden van weide en bouwland niet aangenaam zijn. Niets te kort doende aan de vruchtbaarheid van *Michigan*, of aan de waarde van veelvuldige houtsoorten, of aan de aangenaamheid van kweelend pluimgedierte in het koele lommer van maagdelijke wouden, had ik echter reeds te veel van het werkelijke leven ondervonden, om niet te beseffen, dat voor den bouwman afgekapte boomstammen onaangename hinderpalen zijn en dat de waarde van hout veel vermindert, wanneer alles hout is. Daarenboven was ik te zeer overtuigd, dat de in *Noord-Amerika* komende Hollanders meer prozaïsch dan wel poëtisch waren, en ten gevolge daarvan het eerst dachten niet aan streeling van oog en oor, maar aan grond, geschikt om te bearbeiten, en dan wel hoe

gemakkelijker hoe beter. Ik wist dat de Hollandsche landlieden, waaruit hoofdzakelijk onze vereeniging bestond, er voornamelijk op gesteld zouden zijn, om spoedig grasvelden met melkvee te kunnen hebben, en ploeg en egge door het land te drijven, en dat zij ten eenenmale ongeezind zouden zijn, om de bijl voor de spade te kiezen en handelaars in hout te worden. Ik had vóór mijn vertrek uit *Holland* een' brief uit *Michigan* gelezen, die ook gedrukt is geworden, waarin een gunstig getuigenis gegeven wordt van den gezondheidstoestand van dien Staat in tegenoverstelling met *Jowa*. In *Noord-Amerika* gekomen, kreeg ik ten aanzien van *Jowa* geheel tegenovergestelde getuigenissen; terwijl ik te *New-York* in eene der couranten, onder vele brieven ter aanprijzing van eene zekere soort van pillen, ook een' brief lezende uit de Hollandsche Colonie, waarbij eene nieuwe bestelling gedaan werd, de overtuiging kreeg, dat men daar even als op elke andere plaats der wereld met ziekten en ongesteldheden te worstelen had. Bij dat alles ontving ik, te *New-York* zijnde, brieven uit *St. Louis* van de aldaar sedert eenige maanden aanwezige Hollanders, waarin mij gemeld werd, dat zij door D^s. VAN RAALTE uitgenoodigd waren om naar *Michigan* te komen, doch dat zij na gehoudene briefwisseling en bij onderzoek naar hetgeen hen daar naderbij was, besloten hadden niet naar *Michigan* te trekken, maar eerst na onze aankomst *Jowa* wilden bezocht hebben. Het vroeger in *Holland* benoemde lid der Commissie van onderzoek, KEPPEL, was met een paar anderen alleen derwaarts gegaan, ten einde persoonlijk onderzoek te kunnen doen, en een getrouw berigt te kunnen geven.

Een ander gedeelte mijner werkzaamheid was het onderzoek naar de geschiktste wijze van binnenlandsch vervoer voor de verwacht wordende Nederlanders. Bij dit onderzoek moest ik in aanraking komen met eene soort van menschen, die men gewoon is ronselaars en bedriegers te noemen, en die als benden hongerige wolven elk aankomend schip met landverhuizers bestormen. Elk een van dat soort is er op uit om het vertrouwen der aankomende vreemdelingen te winnen, door hun zeer belangstellend te verhalen, dat alle andere menschen bedriegers zijn, doch dat zij goede logementen kennen en de goedkoopste middelen van vervoer kunnen aanwijzen. Elk kantoor van vervoer heeft, eenige zoodanige handlangers in dienst, en dit artikel van speculatie op de beurs der vreemdelingen is zoo ingewikkeld, dat ik nu, na alles ondervonden te hebben, nog niet met vertrouwen eenig kantoor zou kunnen aanbevelen als zulk een, waarop men zich veilig kan verlaten. Kenden alle aankomende vreemdelingen Engelsch, en hadden zij zich vóór hun vertrek uit *Europa* meer vertrouwd gemaakt met hetgeen in *Noord-Amerika* gevonden wordt, dan zou de veiligste weg zeker zijn, dat een ieder voor zich zelve uitzag naar stoomboot en spoorwagen, ten einde op de voordeeligste manier voort te komen. De ronselaars zijn zoo gewend geworden in de laatste jaren, om de aankomende schepen gevuld te zien met halfverhongerde Ieren of met niet zeer geurig riekende Duitschers, dat het gerucht van zoo vele verwacht wordende Hollanders, die eenig geld zouden medebrengen en er eenigzins zindelijk zouden uitzien, een' nieuwen prikkel gaf aan hunnen ijver om jacht te maken op hetgeen men

hier reeds vrij algemeen geleerd heeft *willempjes* te noemen. Onder die in de aankomende willempjesbelangstellende bestormers der schepen bevonden zich ook meerdere wezenlijke Hollanders, zoowel uit de Joden als uit de Heidenen, bekend met famieliebetrekkingen en omstandigheden van sommigen, van wier overkomst zij kennis droegen, zeker door de even belangstellende gediensligheid van bondgenooten in *Nederland*. Men kan zich geen denkbeeld vormen van dezen tak van nijverheid in de zeeplaatsen en vooral te *New-York*; men zou bijna in de harten moeten kunnen lezen, om bewaard te blijven van niet op de eene of andere wijze eenigen tol te betalen aan dit heirleger van ambtelooze beambten. Wat ik van de bedrijvige wereld in de zeeplaatsen en vooral te *New-York* leerde kennen, deed mij de noodzakelijkheid inzien om te wachten op de aankomst onzer schepen, maar deed mij ook tevens met hijgend verlangen uitzien naar het heugelijk berigt dier aankomst, wanneer ik mij zou kunnen begeven naar het binnenland. Eindelijk bragt mij de telegraaf de blijde tijding, dat een onzer schepen te *Baltimore* was aangekomen en vervolgens dat de andere in het gezigt waren. De vlug voortdrijvende stoom bragt mij spoedig ter plaatse, waar ik mij verheugen kon in de behoudene aankomst van hen, met wie ik voortaan in gemeenschap zou leven.

De algemeene verzamelplaats was bepaald te *St. Louis*. In langen tijd had men geen vreemdelingen zien aankomen, die er algemeen zoo goed uitzagen en die zoo veel goederen medebragten. Verschillende nieuwsbladen verspreidden door het land de tijding van de aankomst der Hollanders, en sommige zoo overdreven, dat men

bijna zou denken dat de schatten van *Peru* in de kisten en manden en pakken der aankomelingen uit *Nederland* naar de nieuwe wereld werden overgevoerd, welke indruk op vele plaatsen versterkt werd, doordien de Hollanders doorgaans goud moesten wisselen om iets te betalen. Deze omstandigheid heeft ons verschaft hetgeen men in de wereld crediet noemt, doch maakte tevens ook dat men ons in sommige gevallen iets meer liet betalen dan men wel gewoon was van Ieren of Duitschers te nemen. Gepakt in stoomwagens, kanaal- en stoombooten, kwam eindelijk de geheele Vereeniging te *St. Louis*. Voor zulk een groot getal waren er geene geschikte woningen te vinden, doch daarin werd voorzien, door voor hen, die geen huiskak konden vinden, houten loodsen op te slaan, waartoe de plaats goedwillig werd gegeven. Na een weinig ademhaling van de vermoeijende reis, ging de Commissie ter onderzoek op weg, om uit te zien naar eene plaats ter nederzetting, terwijl een ieder te *St. Louis* zoo veel mogelijk uitzag naar werkzaamheid, waarin sommigen, die gaarne werkzaam zijn, zeer gelukkig slaagden, terwijl anderen, die zich van *Amerika* een denkbeeld gevormd hadden, gelijk de kinderen van *Luilekkerland*, minder voorspoedig waren in het vinden van hetgeen waarnaar zij niet zeer ernstig zochten.

Gedurende de zeereis waren er weinigen gestorven, op de landreis slechts vier, voor zoo ver ik mij herinner. Te *St. Louis* was echter het aantal overledenen grooter. De ongewoonheden van de reis, de beperkte woningen te *St. Louis*, de ongewone hitte in die met elken dag grooter wordende stad, de niet altijd even voorzigtige inachtneming bij het gebruik van spijs en

drank, en bij sommigen de vergetelheid van de Hollandsche reinheid, hebben ziekten veroorzaakt en den dood ten gevolge gehad. Sommigen, die in *St. Louis* niet bepaald ziek werden, of gedeeltelijk hersteld waren, moesten na de aankomst in onze nieuwe woonplaats den tol der natuur betalen. Zonder over degenen, die ontslapen zijn, te oordeelen, kunnen wij van sommigen in opregtheid het getuigenis afleggen, dat zij als Christenen gestorven zijn, terwijl zij getuigden dat sterven hun gewin was.

Tot zoo verre gekomen, moet ik een' blik terugwerpen op hetgeen boven alles belangrijk is, namelijk het godsdienstige en maatschappelijke.

Te *Boston* heb ik mij slechts een paar dagen opgehouden, om mijne familie eenigé rust te geven van de voor haar vooral zeer vermoeijende zeereis. Bijzondere personen heb ik in die stad niet bezocht; degenen, waarin ik een bijzonder belang stelde, waren afwezig. Ik ondervond echter dadelijk zeer vele belangstelling in de Hollandsche emigratie en voorkomende vriendelijkheid van de zijde der Amerikanen. Geestelijke gemeenschap vond ik echter in die hoofdplaats van het Amerikaansche rationalismus niet, terwijl de Christenen, wier adres ik had, te dier tijd op reis waren. Na een paar dagen rust, vertrok ik naar *Albany*, de hoofdstad van den Staat *New-York*. Verwittigd van mijne aankomst, vond ik reeds dadelijk mij opwachtede Christelijke vrienden, en werd ik geleid naar een Hotel, zooals ik in *Europa* niet had aangetroffen. Het eerste wat mijne aandacht trok, op de mij aangewezen kamers, was de gedrukte regel van het huis, en daarin de aankondiging, dat er elken avond

ten 9 uur gemeenschappelijke huisgodsdienst werd gehouden. Het was voor mij eene treffende ontmoeting in een Hotel te zijn, waarin nooit sterke drank werd geschonken, en waarin ook een groot gedeelte der gasten den dag te zamen eindigden in het hooren naar Gods Woord, in het gemeenschappelijk loven van den Heer met uitnemend gezang en het knielend danken van God voor het genotene goede, in het ootmoedig schuldbelijden en het zoeken van vergiffenis en reiniging der zonden in het dierbaar bloed van CHRISTUS. Soms, wanneer er een Leeraar aanwezig was, werd deze verzocht om voor te gaan, doch gewoonlijk geschiedde dit door het achtenswaardige hoofd des huizes. Het verkeer in dit Hotel was zoo aangenaam, dat waarlijk alle de gasten eene familie schenen uit te maken. Wanneer ooit een Christen uit *Nederland* te *Albany* komt en een deftig Christelijk Logement begeert, die trekke naar het *Delavane House*.

In *Albany* vond ik spoedig den voor de Hollanders zoo ijverigen Predikant WICKHOR, die mij dadelijk in de gelegenheid stelde om het Evangelie in mijne moedertaal te prediken. Er waren velen in deze stad, die het Hollandsch verstonden, doch behalve dezen, was het kerkgebouw gevuld met andere bewoners, die, hoewel zij zelve het Hollandsch niet meer konden verstaan, zich toch nog herinnerden, dat het de taal der stichters van deze stad en van dezen Staat was. De aldaar sedert de laatste maand uit *Nederland* overgekome en nog aanwezige Christenen waren verblijd dat zij weder in het openbaar in hunne eigene taal het Woord Gods hoorden verkondigen. Het was mij eene treffende zaak, dat, terwijl in mijn geboorteland

de meeste openbare plaatsen ter Godsdienstoefening en prediking voor mij gesloten waren, en zelfs zij, die mij in huis broeder in *CHRISTUS* noemden, het niet zouden gewaagd hebben om mij in hunne plaats eene predikbeurt toe te staan, hier, in het land mijner vreedelingschap, bijna eene der eerste ontmoetingen was de aandrang om het Woord Gods te prediken in een der voornaamste kerkgebouwen.

Ik predikte bij deze gelegenheid over de gelijkenis der tien maagden, en voor zoo ver wij als menschen kunnen weten, niet ongezegend. Later te *New-York* zijnde, werd ik meermalen uitgenoodigd om nog eens te *Albany* te komen prediken. De omstandigheden lieten mij dit echter niet toe. In en buiten *New-York*, waar nog velen wonen, die het Hollandsch goed verstaan, predikte ik voor onderscheidene Leeraren in verschillende kerkgebouwen, op den rustdag en in de week. Ware ik niet verbonden geweest aan onze Vereeniging, ik had zeker den drang van velen niet kunnen weêrstaan, om in den Staat *New-York* te blijven, en weder eene geregelde predikdienst te houden in de Hollandsche taal. Ook te *Pittsburg* had ik gelegenheid om het Woord des Heeren in onze taal te verkondigen, dewijl ik daar juist op eenen rustdag te zamen was met een gedeelte onzer Vereeniging, en ook daar was een der Predikanten terstond gereed om zijne plaats in te ruimen.

Hartelijke, levendige belangstelling heb ik allerwege bij de Christenen in *Amerika* aangetroffen in de landverhuizing uit *Nederland*. Ik geloof dat zij over het algemeen te hooge gedachten van ons koesteren. In hunne gesprekken en in de publieke bladen worden

wij voorgesteld als gelijk staande met de godvruchtige pelgrims, die het eerst de *Vereenigde Staten* hebben geëcoloniseerd. Zij beschouwen onze overkomst naar dit land der burgerlijke en godsdienstige vrijheid als een' zegen van God voor dit land. Onze vestiging in het Westen achten zij eene weldadige leiding der Voorzienigheid ter verspreiding van de zaligmakende kennis des Evangelies onder bevolkingen, die tot geenerlei godsdienstige secte behooren, dewijl zij niet gelooven; terwijl zij zelden of nooit de prediking des Evangelies hooren. Zij achten ons eene door Gods Geest in het Westen op te rigten banier tegen de aldaar overal rondsluipende gezanten van het pausdom. Ik ben dikwijls bij mij zelve beschaamd en verlegen, wanneer ik op mijzelf en op onze Vereeniging zie, en daarbij naga de hooge gedachten, die men van ons koestert, en waardoor veroorzaakt wordt, dat, terwijl veelal de Duitschers, die herwaarts komen, door de Amerikanen minder gerekend worden, de naam van Hollanders voor eene eer wordt gehouden, en zij veelal gelijk gesteld worden met de Amerikanen. Niet alleen hoort en ziet men zulke gunstige openbaringen jegens de Hollanders bij enkele Christenen of in eenige godsdienstige kringen, maar ook bij Staatspersonen en in Staatsvergaderingen. Ik had zelf daarvan de personeele ondervinding te *Albany*, waar juist de wetgevende magt van den Staat vergaderd was, waarvan ik een oogenblik toeschouwer wenschte te zijn. Door een der leden opgemerkt, was ik genoodzaakt om plaats te nemen in het midden der leden. Welk een onderscheid met Nederland! In het land onzer geboorte aangemerkt en behandeld als eene verachte gemeente, welke van

iedereen miskend, op zijde geschoven, vertreden en verguisd mogt worden; in het land onzer vreemdelingschap, en wel voornamelijk in deszelfs aanzienlijkste gedeelte, geacht en behandeld als eene kostelijke gift van God ten goede van dit land. In *St. Louis*, waar men onze taal niet kent, waar men vroeger bijna niet aan Hollanders dacht, dezelfde indruk, dezelfde toegenegenheid. Zoolang de Hollandsche Christenen in deze stad geweest zijn, heeft eene der Presbyteriaansche gemeenten ons volk vergund, om op den rustdag regelmatig gebruik te maken van eene ruime plaats der bijeenkomsten, met verwarming in den winter, en zonder eenige belooning, zelfs nog mededeelende aan onze behoeftige zieken. Dezelfde ondervindingen hebben de Hollanders in *Michigan*, en even zoo in *Wisconsin*. Uit den laatsten Staat hadden wij onlangs een treffend voorbeeld: op het meer *Michigan*, hetwelk vooral in het najaar en in den winter zeer gevaarlijk te bevaren is, verongelukte eene stoomboot, en behalve eenige Amerikanen en Duitschers, 125 Nederlanders, komende uit *Boven-Gelderland* en *Overijssel*. Slechts 25 Nederlanders werden gered en te *Sheboygan* aan wal gezet, doch al wat zij bezaten, was verzwolgen in de golven. Dadelijk werd er den volgende rustdag in de kerken der verschillende gezindheden te *Milwaukee* eene collecte gedaan voor de overgeblevene Nederlanders. Zoo denkt en spreekt Amerika over, zoo handelt Amerika met Nederlanders, wien het in het land hunner geboorte burgerlijk en godsdienstig zoo benaauwd gemaakt werd, dat zij gedrongen werden het te verlaten. Dat heeft God voor ons gedaan. Moeten wij echter antwoorden op de vraag: wat doen

wij voor God? dan voegt ons beschaamdheid en veroetmoediging; want daar wij behoorden te schijnen als lichten in de wereld, zouden sommigen zeker moeten zeggen, wanneer het er op aankomt om den Heere te gemoet te gaan: *onze lampen gaan uit.*

De Vestiging.

Gedurende mijne onderzoekingen in de oude Staten had ik dikwijls de opmerking gehoord, dat het hoogst moeilijk zou zijn, om eene niet reeds verkochte streek te vinden, die voor ons geschikt was, wanneer wij ons namelijk niet van alle bevolking, behalve de Indianen, wilden verwijderen. Het laatste begeerde niemand onzer, en de waarheid van het eerste werd ons meer en meer duidelijk. Er zijn uitgestrekte velden open in *Jowa* en in *Illinois*, maar verwijderd van water en hout, en daardoor volstrekt niet te verkiezen voor eene jonge Colonie van menschen, die hier geheel vreemd zijn. De Commissie ter onderzoek van *St. Louis* vertrekkende, zou het eerst den Staat *Jowa* onderzoeken, en wanneer daar niets naar wensch te vinden was, dan het noorden van *Illinois*. Het eerste onderzoek in *Jowa* was naar hetgeen het eerst voor de hand was, en dit was die streek lands, welke genoemd wordt de *half breed tract*, vroeger eene aangewezen verblijfplaats der Indianen, en door dezen niet aan het Gouvernement, maar aan bijzondere personen verkocht. Eene vereeniging te *New-York* eigent een groot gedeelte van die streek, en te *New-York* zijnde, had

ik met de voornaamste eigenaars eene bijeenkomst gehad. Daar kreeg ik reeds eenige bedenkingen, niet ten aanzien van de landstreek, want die is goed, maar ten aanzien van de daarop wonende menschen. In *Jowa* zijnde en naauwkeurig onderzoek doende, werd het ons duidelijk, dat een aankoop in deze streek zeer gevaarlijk was, dewijl er gedurig processen gevoerd werden over het eigendomsregt; terwijl het aantal dergenen, die er woonden zonder eigenaars van den grond te zijn, zoo groot was, dat er voor ons niet aan was te denken om hen uit te koopen. Nu lag onze weg naar het naastbijzijnde landskantoor, waar het nog onverkochte Gouvernementsland aanvaard kan worden tegen den vastgestelden prijs van 1¼ dollar per acre. Ik had onder meerdere aanbevelingsbrieven voor verschillende plaatsen in *Jowa* en *Illinois*, ook een' dergelijken aan den Generaal VAN ANTWERP, Ontvanger van de Gouvernementslanden te *Fairfield*. Met de grootste welwillendheid werden mij daar alle kaarten van den Staat getoond, waaruit ik kon zien welk land nog niet aan den Staat was betaald; doch ik kreeg tevens inlichting, dat zoo ver het voor ons raadzaam geacht kon worden te gaan, de belangrijkste punten *geclaimd* waren, dat wil zeggen, bewoond en bearbeid door de eerste nederzetters, die wel al hunnen tijd en moeite besteed hadden om het land in cultuur te brengen, doch daarom nog zoo veel niet hadden opgelegd om hunnen *geclaimden* grond (doorgaans eene halve sectie groot) aan het Gouvernement te betalen. Daar het regt dezer menschen geëerbiedigd wordt, zoo is het bijna onmogelijk om zulke landen van het Gouvernement te koopen, voor dat men de daarop wonende menschen voldaan heeft door hen

uit te koopen. Alleen in zulke streken was voor ons eene nederzetting mogelijk; want daar, waar de bewoners reeds zoo ver vooruitgekomen waren, dat zij hun land aan het Gouvernement konden betalen, was het bijna niet denkbaar, dat eene meerderheid van bewoners voor nieuwe aankomelingen zou ruimen, zonder het maken van zulke hooge prijzen, die weder niet in verhouding staan tot de middelen eener Vereeniging als de onze. Waarheen nu de aandacht te wenden? De laatst gedrukte en zeer uitvoerige kaart van *Jowa*-wees niet verder dan *Fairfield*, de plaats waar wij waren. Ik besloot derhalve op het landskantoor copie te nemen van verschillende gedeelten, die wij zouden bezoeken, en zelf mijne kaart zoo naauwkeurig te vervolgen als ik kon naar de kaart van het Gouvernement. Daarbij had ik reeds bij den genoemden Ontvanger onderzoek gedaan naar eenen goeden gids en onderhandelaar met de Amerikanen. Ik was volkomen overtuigd, dat de plaats onzer woning bestemd was; ik zag echter nog geen licht om die plaats te vinden. Ik deed dus wat mijne hand vond, namelijk de kaart verder afteekenen, en daartoe moest ik naar het landskantoor. Terwijl mijne medeafgezanten de omstreken van *Fairfield* gingen opnemen, om tevens bij dezen of genen inwoner eenige inlichtingen in te winnen, begaf ik mij aan het werk. Het bleek toen echter spoedig, dat God reeds gezorgd had, dat ik geene kaart behoefde. Den vorigen dag was er een kindje gestorven van den Registreerder, aan wiens huis het landskantoor was. Terwijl ik nu aan het werk zou gaan, werden er in het woonhuis voorbereidselen gemaakt voor de begrafenis van het kindje. De aldaar insgelijks aanwe-

zig zijnde Ontvanger noodigde mij om mede achter het lijk naar de grafplaats te gaan. Ik voldeed aan dat verzoek; en toen bleek het, dat er reeds zonder menschelijke hulp of overleg voor een' gids gezorgd was geworden. Ik had den vorigen dag, zijnde rustdag, in de plaats der bijeenkomst ter Godsdienstoefening den Presbyteriaanschen Leeraar leeren kennen. Deze deed een gebed bij het graf, en toen het stof aan de aarde was teruggegeven en wij huiswaarts keerden, bragt deze Leeraar mij in kennis met een' mij onbekend' persoon, die mij als de Leeraar der Baptisten werd voorgesteld. Zeer spoedig geraakte ik met dezen in een gemeenzaam gesprek, en toen hij hoorde wie ik was en wat ons oogmerk was, verhaalde hij mij, dat hij gedurende zes jaren dit gedeelte van den Staat als Zendeling doorreisde had, en dat er naar zijne overtuiging twee streken waren, die ons zouden voegen, wanneer de niet al te talrijke *settlers* (de eerste neêrgezetenen) zich wilden laten uitkoopeu. Ik gaf naauwkeurig acht op zijn verhaal, en merkte de goede hand Gods in deze op. Ik vroeg hem of hij ons niet tot gids zou willen dienen. Hij achtte dit niet mogelijk, dewijl hij den volgenden rustdag verbonden was om te *Fairfield* te prediken, wanneer van de omliggende plaatsen de verspreide leden aldaar te zamen kwamen. Eenmaal Gods hand opgemerkt hebbende, liet ik niet los, en na met de overige leden der Commissie gesproken te hebben, die mijne overtuiging deelden, bragt ik het bij dien Leeraar zoover, dat wij zijne diakenen opzochten, en dezen met de zaak bekend gemaakt hebbende, was het besluit, dat er dadelijk een brief zou gezonden worden naar

den naasten Leeraar, om den volgenden rustdag de bepaalde beurt te vervullen, en dát wij dan den volgenden dag op reis zouden gaan. Dit gebeurde, en Donderdag tegen den middag waren wij ter plaatse, waar ik nu dit schrijf, zonder dat er mogelijkheid geweest was, dat het gerucht ons was vooruitgegaan. Dit was noodig, ten einde de *settlers* niet voorbereid mogten worden, om, wetende wat er gaande was, met elkander afspraak te maken. Wij begonnen dadelijk met den man, waar wij het middagmaal hielden, en kwamen met hem overeen voor den prijs zijner farm, ons voorbehoudende tijd tot Zaterdag één uur, om hem beslissend antwoord te geven, om reden wij eerst verzekerd moesten wezen van de andere farms. Hij gaf ons een lijstje van de verschillende *settlers*, en van stonde aan rondrijdende, hadden wij vóór dat de nacht daar was, het woord van allen om te verkoopen met de bepaling van den prijs. Sommigen, die wij niet goed vertrouwden, werden gebonden onder getuigen met handgeld. Wij waren nu echter slechts halfweg, dewijl wij ook toegang moesten hebben tot de rivier *des Moines*. Vrijdagmorgen vroeg reden wij derwaarts; ook de *settlers* aldaar wisten nog van niets, en na met ieder afzonderlijk gesproken te hebben, hadden wij des avonds allen op dezelfde wijs gebonden tot Maandag. Zaterdag waren wij op de bestemde plaats en tijd aanwezig, wanneer er van wederzijden, door hen als verkoopers, door mij als kooper, schriftelijk bewijs gegeven werd, om in den tijd van eene maand volvoerd te worden. Ten einde echter weder dit te kunnen verkrijgen, moest ik in den koop insluiten het te veld staande gewas,

het bij de verschillende hoeven behoorende vee en andere losse eigendommen. Hiertoe had ik geene volmagt, en de gestorte gelden waren op verre na daartoe niet voldoende; doch lettende op de leidingen des Heeren, ziende de goede gelegenheid en de uitnemende vruchtbaarheid van den grond, de gemakkelijkheid van deszelfs bewerking, aarzelde ik niet den koop aan te gaan op mijne verantwoordelijkheid. Des Zondags hoorde ik twee uitnemende predikatiën van onzen gids en tusschenhandelaar, des Maandags werden de contracten geteckend met de *settlers* aan de rivier, en des Dingsdags namen wij den terugtogt aan naar *St. Louis*, om aan de leden der Vereeniging de blijde tijding te brengen dat wij eene goede plaats ter woning gevonden hadden, en om gereedheid te maken tot vertrek van eene eerste colonne.

De reeds vroeger vermelde *KEPPEL* was, kort vóór het vertrek der Commissie, uit *Michigan* terug gekomen. Terstond werd hij aangewezen om met ons mede te gaan; ook deze aarzelde niet om volmondig te erkennen, dat wij de streck, nu door ons bewoond, moesten kiezen boven *Michigan*.

Ik ben genoodzaakt om op *Michigan* terug te komen, dewijl ik bemerk, dat in *Nederland* pogingen worden aangewend, om dezen Staat en de aldaar gevestigde Hollandsche Colonie te verheffen en aantrekkelijk te maken boven *Jowa*, en dat niet door het eenvoudige opgeven van daadzaken, maar door valsche kleuren aan zaken en omstandigheden te geven. Gelijk ik boven reeds gezegd heb, ik ben in *Michigan* niet geweest, doch ik heb onderzocht, en ik wist dat ik niet derwaarts gaan kon, of ik moest tevens beslui-

ten, om de mij zeer spoedig volgenden ook derwaarts te wijzen, en ik heb de redenen opgegeven, waarom ik van *Michigan* moest afzien. In betrekking tot hetgeen ik ter neder geschreven heb, zie de lezer verder de eerste *bijlage*, waarin men een voldoende getuigenis vinden zal.

Toen de Commissie te *St. Louis* terug kwam en de tijding mededeelde dat er eene plaats gevonden was, ontstond er algemeene blijdschap. Het gerucht van den gedanen aankoop werd spoedig verbreid door verschillende nieuwsbladen, en ik heb geen enkel bericht gelezen, hetwelk niet gunstig sprak over onze keuze. Het oordeel der Amerikanen is algemeen, dat wij in een der beste gedeelten van *Jowa* gevestigd zijn.

Ik voeg hierbij een kaartje van dezen Staat; zijnde eene copie van eene kaart, op last van het Gouvernement ontworpen, en die, voor zoo ver ik met het land bekend ben, zeer getrouw is, wat de rigting der rivieren betreft. Alleen moet ik daarbij opmerken, dat deze kaart alleen zoo ver westwaarts gaat, als het land toen was opgemeten. Het grondgebied van *Jowa* strekt zich meer dan eens zoo ver westwaarts uit. De Gouvernementsopmetingen gaan nu ook reeds verder. De plaats der nieuwe hoofdstad, 15 à 17 mijlen noordwestelijk van ons gelegen, is nagenoeg het middenpunt van den Staat.

De aangekochte farms en Gouvernementslanden liggen in twee Townships, N°. 76 en 77; het eene werd genaamd *Lake Prairie* Township, naar een zich daarin bevindend meertje; het andere werd genaamd *Jefferson* Township, naar een der hoofden in den onafhankelijkheidsstrijd. Door het eerste loopt de rivier *des Moines*,

door het andere de rivier *Susquohanna* of *Skunk*, terwijl onderscheidene krekten worden gevonden, waarin men levende wellen aantreft. Het land is over het algemeen rollende of golvende. Het zwaarste hout wordt aan de rivieren gevonden, doch men trest van tijd tot tijd grootere en kleinere boomgroepen aan, waarvan sommige den naam van bosch kunnen dragen, terwijl andere slechts groepen genoemd worden. De stad is uitgemeten in het midden der prairie op eene der hoogste gedeelten, zoodat de woningen bij heldere lucht ongeveer achttien mijlen ver reeds kunnen gezien worden. De aangekochte farms zijn over de geheele oppervlakte verspreid, aan de beide rivieren en in het midden. Aan de rivieren is er uitnemende gelegenheid om watermolens te bouwen. Wanneer de rivier *des Moines* bevaarbaar gemaakt wordt voor schepen en stoombooten, dan biedt de ligging van het meertje in Township 76 mede eene onwaardeerbare gelegenheid aan tot het oprigten van fabrieken door water gedreven. Ook is aldaar eene zwavelbron van eenen bijzonderen aard, welke waarschijnlijk met vrucht kan aangewend worden in ziekten. Op meer plaatsen worden steenkolen gevonden, uitnemend in hoedanigheid, insgelijks kalk en zandsteen. De gebrande kalk is van de eerste soort. Er zijn ook reeds op een paar plaatsen steenen gevonden, die waarschijnlijk goed zullen zijn voor molensteenen, terwijl bij het graven van putten metaalërts is aangetroffen. Over het algemeen kan er echter nu nog alleen gezegd worden wat men op den grond vindt; wat in den schoot der aarde nog verborgen ligt, zal de toekomst leeren. Overal, waar putten waren of gegraven zijn, heeft men uit-

muntend water; bij sommigen had men reeds goed water, toen men twaalf voet diep was; bij anderen moest men ruim dertig voet diep graven.

De grond is geschikt voor allerlei soort van koren. Op de aangekochte farms hebben wij gevonden uitnemende zomer- en wintertarw, haver, boekweit, vlas, hennip en indiaansch koren, kool, rapen en uijen van bijzondere goede hoedanigheid, onderscheidene soorten van aardappelen en velerlei soorten van meloenen, dié hier op den kouden grond, te midden van het koren, zoò goed rijp worden als in Holland in de broeibakken, niet alleen de grovere, maar ook de fijnere soorten. Wanneer eenmaal de prairie gescheurd is, dan is de grond zeer gemakkelijk te bewerken; over het algemeen gelijkt dezelve aan vetten, mal-schen, zwarten tuingrond. Tamme of geënte vruchtboomen zijn er niet veel, doch in de bosschen worden vele wilde vruchtboomen aangetroffen, als ook druiven. Het vee is hier van eene zeer goede hoedanigheid, en was bij de vorige bewoners gewoon om des winters, zoowel als des zomers, vrij in het veld te loopen. Het is ons echter dezen winter reeds gebleken, dat het voor het vee beter is om gestald te worden. De koeijen geven buitengewoon vette melk, en wij hebben reeds de overtuiging, dat bij goede bewerking boter en kaas gemaakt wordt, die met de beste in Nederland kan wedijveren, hetgeen voor deze Colonie van onberekenbare waarde is, dewijl de boter en kaas, door de Amerikanen in het Westen gemaakt, doorgaans slecht en somtijds onbruikbaar is. Varkens waren er op de farms in menigte, doordien dit alhier een voordeelig artikel geacht wordt, dewijl zij

den geheelen zomer in de bosschen zijn en eerst tegen den slagtijd eenige weken te huis worden gehaald, om vet gemest te worden met indiaansch koren, hetwelk op de farms gewonnen wordt. Er is gedurende den tijd, dat wij hier waren, voorzien in de behoeften der Colonisten. Sommige farmers hebben hunne varkens schoon verkocht om naar buiten vervoerd te worden; op dezen oogenblik ligt er van anderen nog ongeveer 25,000 pond ham en rookspek en nagenoeg 5,000 pond reuzel of vet gereed om verzonden te worden. Wanneer men bedenkt, dat deze streek eerst in Mei 1844 uit de handen der Indianen in die der Amerikanen is overgegaan, en dat de eerste *settlers*, die nu zijn uitgekocht, allen menschen waren met weinig of geen geldelijke middelen, en men daarbij in aanmerking neemt, dat er nu reeds farms waren, die met het daarop aanwezige van een tot vier duizend dollars waarde hadden bij den uitkoop der eigenaars, daarin niet berekend het geld dat voor grondeigendom aan den Staat moest betaald worden, dan kan men hieruit eenigzins opmaken hoedanig de gelegenheid is. De Nederlanders hebben echter meer behoeften dan de Amerikanen, en zijn van zelve met de behandeling van vele zaken nog vreemd. De eerste Amerikaansche *settlers* doen over het algemeen zeer weinig voor gemak in woning, huisraad en lijfsbehoeften. Zij behelpen zich in den volsten zin des woords, zooals de Nederlanders zich niet kunnen behelpen. De Amerikanen vervaardigen vele dingen zelve, die de Nederlanders gewoon zijn te koopen. De eerste maken niet alleen hun eigen brood en allerlei eetwaren van de vruchten hunner akkers, zij spinnen ook

de wol van hunne schapen, zij maken hun eigen linnen en kleederen, en komen zoo, zonder veel geld te behoeven, vooruit. Eerst, wanneer zij, door het verkoopen hunner claims, geld in handen krijgen, beginnen zij te koopen, en dan zijn zij doorgaans in het uitgeven of betalen zeer ruim. Het Amerikaansche volk heeft over het algemeen, zooals bekend is, goed verstand om geld te maken, maar het heeft ook den moed om mild te zijn in het uitgeven. Die nauwheid, welke somtijds gierigheid genoemd wordt, is bij hen geen heerschende ondeugd. Zij keeren niet, zooals men in Holland zegt, een stuivertje viermaal om vóór zij het uitgeven, en daardoor gaat alles bij hen vlugger van de hand, somtijds te vlug voor sommige Hollanders.

De toegang tot onze Colonie is zeer gemakkelijk. Wij zijn ongeveer 120 mijlen van *Keokuk* verwijderd, hetwelk, wanneer men van *St. Louis* of *New-Orlians* komt, de beste landingsplaats is. Van *St. Louis* op *Keokuk* is eene geregelde stoombootdienst, waardoor de koopmansgoederen tusschen beide plaatsen voor 15 à 20 cents de 100 pond vervoerd worden. Van *Keokuk* tot *Pella* loopt de straatweg doorgaans over den hoo-gen rug der prairie, langs welken weg men meer plaatsjes vindt, welke meerendeels in de laatste jaren zijn aangelegd. Met uitzondering van dien korten tijd, dat de grond doorweekt is door den regen, rijdt men langs dezen weg gemakkelijker dan op de Hollandsche straatwegen, en zelfs in den winter, wanneer de weg hier slecht genoemd wordt, is dezelve beter dan velen in *Nederland*. Men kan dit opmaken uit de omstandigheid, dat ik, mijne familie in het laatst van November van *St. Louis* herwaarts halende, dien toen

15

zeer slecht geachten weg in een zeer goed rijtuig met twee paarden gemaakt heb; en nergens werd men opgehouden door tolboomen of hekken, waar de hand wordt uitgestoken om belasting op de wegen te ontvangen. In gewone omstandigheden betalen wij voor vrachtgoederen van hier tot *Keokuk* 75 centen, soms één dollar, een paar reizen, toen het op het allermoeijelijkst was, één dollar en $12\frac{1}{2}$ cents. Na het bepalen der nieuwe hoofdstad is de spraak over het aanleggen van eenen spoorweg sterker geworden, en het is zeker, dat bij de sterk toenemende bevolking van de verder gelegene gedeelten van den Staat, zulk een spoorweg binnen weinige jaren vervaardigd zal worden, en naar de ligging van het land moet zulk een weg bijna noodzakelijk door onze Colonie loopen. Met de bevaarbaarmaking voor schepen en stoombooten van de rivier *des Moines*, die insgelijks door onze Colonie loopt, wordt reeds een aanvang gemaakt; de helft van het bevaarbaar te maken gedeelte is reeds opgemeten ter bepaling der plaatsen, waar dammen gelegd en sluizen vervaardigd moeten worden. Het uitzigt is dus aanwezig, dat na eenige jaren de kosten van vervoer minder en de middelen van vervoer gemakkelijker zullen worden. Een der in dit land wonende geletterden, Prof. NEWHALL, die door sommige geschriften en door publieke voorlezingen over *Amerika* reeds in *Europa* bekend is, is op dit oogenblik bezig om een werkje voor de pers gereed te maken over de *des Moines* valei, waartoe hij den laatsten zomer eene reis door het land gemaakt heeft. Hij is de vervaardiger van een stukje in een der nieuwsbladen, hetwelk wij hierachter als *bijlage* laten volgen, waar-

uit tevens kan worden gezien hoe de Amerikanen over de Hollanders denken. Hierbij komt nog de omstandigheid, dat bijna gelijktijdig met onze vestiging, door eene daartoe benoemde Staats-Commissie de plaats is gekozen voor de nieuwe hoofdstad van den Staat, 15 á 17 mijlen hooger op noordwestelijk van ons gelegen, de weg tot welke nieuwe hoofdstad van de zijde van *Keokuk* en andere plaatsen noodzakelijk door onze Colonie moet gaan, gelijk nu reeds blijkt. Daarenboven is er nu een ontwerp aanhangig om een' spoorweg te maken van *Dubuque*, eene der voornaamste plaatsen van het loodmijndistrict in het noordelijk gedeelte van dezen Staat, naar *Council Bluffs*, een belangrijk punt aan de *Missouri*-rivier. Wanneer deze spoorweg tot stand komt, moet dezelve of door of zeer nabij onze Colonie komen, hetgeen weder een' gemakkelijken en goedkoop wég zou openen voor onderscheidene producten. Bij dit alles komt nog eene omstandigheid, die wij niet onopgemerkt mogen laten voorbijgaan. De tegenwoordige hoofdplaats van het district, waarin onze Townships gelegen zijn, is *Knorville*, ongeveer 12 mijlen van hier aan de andere zijde van de *des Moines*-rivier. Deze plaats wordt voor het district ongeschikt gerekend, en er is dezen winter door de inwoners eene poging gedaan om deze hoofdplaats verlegd te krijgen aan deze zijde der rivier. Vrij algemeen is de overtuiging der Amerikaansche bevolking, dat de best gelegene plaats voor het geheele district zou zijn in onze Townships, en dien ten gevolge heb ik reeds meerdere aanzoeken gehad, om aan de rivier eene stad uit te leggen, daar, waar de rivier gemakkelijk te passeren is, en de loten in die stad verkrijgbaar te

stellen voor het publiek, in de overtuiging, dat, wanneer het tot eene nieuwe keuze voor de hoofdplaats van het district komt, die keuze dan ongetwijfeld op deze plaats zou vallen, wanneer ik eenigzins het district wilde te gemoet komen door het beschikken van plaats tot vervaardiging van publieke gebouwen. Het is niet onwaarschijnlijk dat ik tot zulk eene uitlegging van eene stad aan de rivier besluit, en dat de voor de Wet geldende opmeting binnen een paar weken een' aanvang zal nemen. Ik geloof genoeg van het plaatselijke gezegd te hebben om den Nederlandschen lezer in de gelegenheid te stellen een eenigzins juist denkbeeld te vormen van de plaatselijke gesteldheid van *Pella* en de omringende streck, waar een gedeelte der uit *Nederland* verhuisde Christenen zich bevinden.

Nu een woord over de werkzaamheden, die verrigt zijn geworden. De grootste helft der in *St. Louis* aanwezige Nederlanders vertrokken met eene daartoe afgehuurde stomboot naar *Keokuk*, en vandaar per wagens en te voet naar *Pella*. Op den rustdag, dien wij op de stoomboot moesten verblijven, werd aan de zich daarop bevindende menigte het Woord van God gepredikt, en aan dezelve, bij de herinnering der Goddelijke weldaden, voorgesteld de geschiedenis van Israël, en hoe aan getrouwheid aan God en Zijne dienst Gods zegen ook in tijdelijke werkzaamheden verbonden was, doch ook ten gevolge van ontrouw aan God, zelfs het vruchtbaarste land ten woestijn kan gemaakt worden. Het gerucht der komende Hollanders had eene groote menigte uit verschillende plaatsen naar *Keokuk* gelokt, ook in de hoop om voordeel te doen, en ik

twijfel niet of dit is sommigen in het verkoopen van enkele artikelen gelukt.

Te *Keokuk* stierven een oud man en eene kraamvrouw, terwijl een op de stoomboot overleden kind aldaar ter aarde besteld werd. Behalve dit, hadden wij de smart, dat een dergenen, die zich Christenen noemen, zich schuldig maakte aan dronkenschap, welke hem zoodanig eenen ligchamelijken val berokkende, dat de overblijfselen er nog van aanwezig zijn, en, helaas! zonder dat er wezenlijke erkentenis en bekering gevolgd is, zoodat de Christelijke gemeente hem niet meer als een lid erkent. Een zware stortregen, kort na onze aankomst, maakte het begin onzer reis in onzen nieuwen Staat niet aangenaamer, en droeg niet bij tot vermeerdering der orde in lading van goederen en vertrek. Menschen en pakgoederen zijn echter kort na elkander aangekomen. Ik had afspraak gemaakt met eenige Amerikanen, om, gedurende mijn afwezen, een vijftigtal blokhuzen te vervaardigen; doch op de plaats aankomende, vond ik niets dan eene menigte insgelijks bestelde planken. Daarvan werden zoo spoedig mogelijk eenige bedekkingen opgeslagen. Toen moest de ontzuiming der farms en de afrekening met de Amerikanen plaats grijpen. Naarmate dat de farms ontruimd werden, liet ik dezelve betrekken door eenige huisgezinnen, die tevens zorg moesten dragen voor het zich daarop bevindende vee en veldgewas. Gedurende dien tijd werd door den districtslandmeter het middengedeelte der stad opgemeten, opdat degenen, die daarin zouden willen bouwen, zoo spoedig mogelijk aan het werk zouden kunnen gaan. Wij laten de ambtelijke beschrijving daarvan als *bijlage* volgen. Na de ont-

17

ruining der farms volgde de beschikking derzelve voor Nederlanders, die genegen waren tot overneming. Daar niet het geheele bedrag der landhoeven en hetgeen daaraan verbonden was, door de Vereeniging was overgenomen, werd dit eene meer personele zaak. Onderwijl werd er een' aanvang gemaakt met de opmeting en beschrijving van al het aangekochte door eenen bevoegden landmeter, opdat de verdeeling naar evenredigheid van de gestorte gelden kon plaats hebben. Ik zorgde voor de betaling aan het Gouvernement ter verzekering van den grondeigendom der gekochte claims tegen mogelijke en gedeeltelijk waarschijnlijke onderkruiping van bedriegelijke speculanten. Ondertusschen maakte ik de berekening van hetgeen de grond aan uitkoopgeld en Gouvernementsprijs per acre bedroeg, en daarna werd berekend hoeveel ieder voor zijn aandeel moest hebben, waarna loten gemaakt werden, waardoor bepaald werd de volgorde der eigenaars en de nummers der sectiën, waarin zij moesten vallen, waarop de landmeter moest voortwerken ter verdeeling van het aan elk toegevallen lot. Die opmeting zal deze week ten einde loopen. Door de schikking dat de loten, toegevallen aan degenen, die hier tegenwoordig waren, het eerst moesten opgemeten en genummerd worden, zijn deze het eerst geholpen. Alle de ledigkomende woningen, bij farms behoorende, die niet aan anderen overgingen, werden tijdelijk aan huisgezinnen tot gebruik aangewezen, terwijl de overigen zich tijdelijke woningen voor den winter vervaardigden. Van tijd tot tijd kwamen er nieuwe vermeerderingen van inwoners uit *St. Louis* aan, en naarmate er van de naastbijgelegene zaagmolens geschikt hout te ver-

krijgen was, werd er aanvang gemaakt met bouwen in de stad en op sommige hoeven. Er was tevens overvloedig werk aan het nog te veld staande koren en met het aanwezige vee. Sommigen waren spoedig bezig in het maken van boter en kaas, in het zaaijen van wintertarw en het gereed maken van stalling voor het vee in den naderenden winter. De behoefte aan kalk en steen deed mij ook besluiten om eené steenbreuk te beginnen en het vervaardigen van een' kalkoven te beproeven. De ongewoonheid onzer werklieden in dit werk maakte mij die steen en kalk eenigzins hoog in prijs; de hoedanigheid der gebrande kalk is echter zoo voortreffelijk, dat onze metselaars getuigen, dat zij hier met één mud kalk zooveel kunnen doen als met drie in Holland. De mogelijkheid om genoegzaam gezaagd hout te bekomen en de mindere geschiktheid der naaste zaagmolens deed mij spoedig de noodzakelijkheid beseffen van eenen goeden zaagmolen, en daar zich een bekwame Amerikaansche molenmaker opdeed, ben ik er toe overgegaan om aan de rivier de *Skunk* een' goeden waterzaagmolen op te rigten. Dit werk is nu zoo ver gevorderd; dat er hoop bestaat om in April te kunnen zagen, daar de noodige machinerie reeds op weg herwaarts is. De dam in de rivier is zoo gemaakt, dat wij al de waterkracht der rivier kunnen gebruiken, en wanneer de geldelijke middelen niet ontbreken, na het in werking zijn van den zaagmolen, dadelijk een korenmolen er naast geplaatst kan worden. Aan steenkolen zal geen gebrek zijn; zoodra ik slechts in de gelegenheid ben, om de aanwezige mijnen in geschikte handen te doen overgaan, die verstand van de bewerking hebben. Het gewone daggeld voor de arbeiders is $\frac{1}{2}$ dollar, voor

handwerkslieden 1 dollar. Over het algemeen hebben de Hollanders goed verstand om Amerikaansch loon te ontvangen; sommigen zijn niet zoo leerzaam om Amerikaansch, dat is, vlug te werken. Enkelen, die niet gaarne werken, en die in de verbeelding schijnen verkeerd te hebben, dat men in *Amerika* zonder arbeid aan den kost kan komen, vinden zich zeer bedrogen, dewijl ook hier de algemeene regel geldt, die God gesteld heeft: *in het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten*. Vier mannelijke personen zijn van hier naar *St. Louis* teruggekeerd, van wier verkeerde beginselen algemeene overtuiging is. Twee derzelve, na eerst eenigen tijd rondgelopen en de *Colonie* gelaaterd te hebben, zijn geëindigd met dienst te nemen naar *Mexico*. Enkele anderen, die schijnen gemeend te hebben, dat men geschikte woningen, even als in de toovergeschiedenissen, met een tooverstokje uit den grond kon doen opkomen, hebben zich beklagd over de ongemakken, gelijk de inwoners van *Nederland* uit hunne nieuwsbladen hebben kunnen vernemen; doch deze hebben nu reeds berouw over hunne dwaasheid, en koesteren tegenovergestelde gedachten. Sommigen hebben nu land en vee, doch hun geld is verminderd, zoodat zij nu vooreerst zullen moeten leeren op zijn Amerikaansch voort te komen, dat is veel doen met weinig geld: of deze kunst spoedig en goed geleerd kan worden, zal de toekomst leeren.

In betrekking tot onzen maatschappelijken toestand is het volgende op te merken. Terstond na onze aankomst alhier, zijn wij werkzaam geweest om ons te openbaren als de zoodanigen, wier meening het was om hier eene vaste woonplaats te vestigen. De daartoe

bevoegde Staatsambtenaar uitgenoodigd zijnde om in ons midden te komen, opdat wij niet allen naar de hoofdplaats van het district zouden behoeven te reizen, en deze daaraan gewillig beantwoordende, werd de verklaring, dat het onze begeerte was om burgers te worden van de *Vereenigde Staten van Noord-Amerika*, afgelegd, waarmede onze betrekking van onderdanen van WILLEM II voor goed een einde nam. Wij laten de van dien dag door eenen Amerikaan gegevene beschrijving hier achter volgen in de reeds genoemde *bijlage*. Deze dadelijke openbaring van onze bereidvaardigheid om ingelijfd te worden in het Amerikaansche volk, heeft eenen goeden indruk gemaakt. Eene daadzaak strekke ten bewijze van de gezindheid jegens onze Colonie. Volgens de wetten van *Amerika* moet men vijf jaren in het land gewoond hebben, om burger te zijn, mede te kunnen stemmen in landszaken, en benoembaar te zijn voor eenig ambt of regeringspost. Ten gevolge daarvan zouden wij gedurende eenen geruimen tijd verstoken zijn geweest van een eigen Townshipsbestuur, hetgeen in den dagelikschen handel en in de handhaving van het regt vele moeilijkheden moest veroorzaken.

Dewijl er in Januarij eene buitengewone zitting van de Wetgevende Staatsvergadering moest plaats hebben, vervaardigde ik, in vereeniging met de overige leden van het in *Holland* benoemde Bestuur der Vereeniging, eene petitie aan dat ligchaam, verzoekende de wettelijke vereeniging der twee Townships tot een, onder den naam van *Lake Prairie Township*, en alsdan het voorregt, dat de ingezetenen daarvan, die hunne verklaring om burgers te willen worden hadden afgelegd, als

burgers zouden kunnen stemmen voor Townshipsambtenaren, en zelve verkiesbaar gesteld worden voor de bij de Wet bepaalde ambten. Dit verzoek in den Senaat voorgesteld zijnde, werd er dadelijk eene dienovereenkomstige bill driemaal gelezen en met eenparige stemmen aangenomen. Hetzelfde geschiedde vervolgens in het Huis der Vertegenwoordigers, en alzoo werd dit eene Staatswet. Ten gevolge daarvan zal nu den eersten maandag in April de wettige verkiezing plaats hebben van hoogere en lagere Townshipsambtenaren, waarmede wij de regspleging door vrederegters, het inwendig Townshipsbestuur, het openbaar onderwijs en het armwezen, voor zoo verre dit niet kerkelijk is, in ons midden zullen hebben, en dus daarin gelijk staan met Amerikaansche burgers. Welk een onderscheid dit is met onzen toestand in *Nederland*, zal ik wel niet behoeven op te merken voor een ieder, die zich herinnert, dat wij daar behandeld werden als een volk, dat men alles mogt weigeren en buiten alle betrekking moest houden; terwijl hier de verschillende Staatspartijen zich eenstemmig vereenigen om ons de verzekering te geven, dat zij prijs stellen op onze inwoning, en dat zij ons zoo vele voorregten willen toestaan, als zonder schending der algemeene constitutie mogelijk is. Mogen de Nederlandsche Volksvertegenwoordigers, dit hoorende, beschaamd worden, en de Nederlandsche Regering in het algemeen derzelver dwaasheid inzien, ten goede van de nog in *Nederland* aanwezige Christenen. Zoo niet, er is hier nog ruimte voor duizenden; *Amerika* ontvangt met opene armen en warme toegenegenheid de naar vrijheid smachtende *Hollanders*, altoos gedachtig dat zonen van dat zelfde *Holland* vroeger de grond-

leggers waren van een der nu bloeiendste gedeelten der Amerikaansche Unie, en hopende dat de nu komende Hollanders voor het Westen zullen worden, wat de vroegere voor het Oosten geweest en gebleven zijn, krachtige steunpilaren van de ontwikkeling en welvaart der *Vereenigde Staten van Noord-Amerika*.

Een ander bewijs van de goedwilligheid jegens de Colonie is het volgende: Er bestond aan de *des Moines*-rivier een postkantoor. Daar echter de postmeester ook zijne farm aan mij verkocht had, hield zijne betrekking aldaar van zelve op. In de erkenning van de noodzakelijkheid om een postkantoor te behouden, schreef ik dadelijk in vereeniging met de overige leden van ons Bestuur naar *Washington*, verzoekende met aanwijzing van redenen, de verlegging van het oude Postoffice en van die postroute naar en door *Pella*, tevens voorstellende een geschikt persoon voor postmeester. Hierop ontvingen wij spoedig een gunstig antwoord en de noodige autorisatie. Sedert dien tijd hebben wij derhalve een Postoffice in de stad, waargenomen door J. OVERKAMP, terwijl wij tweemaal in de week brieven uit de oostelijke Staten en uit *Nederland* kunnen ontvangen. Nu hebben wij op ons verzoek wederom toezegging verkregen, dat eene andere postroute naar de hoofdplaats van dit district insgelijks verlegd zal worden en door *Pella* zal komen.

Wat den godsdienstigen toestand onzer Colonie betreft, uit een enkel voorgaand woord zal menig lezer wel reeds opgemerkt hebben, dat daaromtrent niet bijzonder geroemd kan worden. Wanneer men oppervlakkig oordeelt, zoo als al te dikwerf geschiedt, dan zou er zoo veel niet aan te merken zijn. Er is van

onze eerste komst alhier geregeld des Zondags Godsdienstoefening gehouden, eerst gedeeltelijk in de open lucht, bij gebrek aan genoegzaam ruime woningen. Later, toen G. H. OVERKAMP zijne woning in de stad gereed had, heeft hij dezelve op den rustdag weder goedwillig afgestaan tot het houden der godsdienstige bijeenkomsten, welke doorgaans zeer druk bezocht worden. De gemeente is weder gevormd, ouderlingen en diakenen zijn verkoren. Er zijn bovendien in de week bijeenkomsten, waar de leden zich oefenen in de lezing en verklaring der Heilige Schrift. Het gebouw, hetwelk voor school moet dienen en tevens als plaats der bijeenkomst voor de gemeente gebruikt zal worden, 50 voet lang en 25 voet breed, zal binnen kort voor het gebruik gereed zijn. Een der schoolonderwijzers is bezig om in zijn huis dagelijks kinderen te onderwijzen. Men kan met velen godsdienstige gesprekken houden, en hoewel degenen, die Christenen heeten, in *Nederland* in verschillende genootschappen verdeeld waren, vormen zij hier tot nog toe slechts eene gemeente. De prediking van het Woord wordt met aandacht aangehoord, en hoewel er verschil van meening bestaat, zoo baart dit toch geen twistingen; er wordt soms over verschillen behandeld, zonder dat daaruit bitterheid of vijandschap voortvloeit. Niettegenstaande dit alles, moet ik, in opregtheid getuigenis gevende, zeggen, dat het godsdienstige leven niet voorspoedig opwast, omdat in den dagelijkschen wandel niet openbaar wordt, dat het zoeken van Gods koninkrijk en gerechtigheid op den voorgrond staat, maar integendeel de dingen dezer wereld. Bijna iedereen schijnt met zijnen nieuwen, maatschappelijken en wereldlijken toestand zooveel te doen te hebben,

dat hij daarin leeft, en uit sommige handelingen zou men haast moeten opmaken, dat zij niet weten dat Gods koninkrijk is: *gerechtigheid, liefde, vrede, vreugde, blijdschap in den Heiligen Geest*. Hieruit vloeit voort een toestand, welke de Bijbel zou noemen, *van verre niet ziende*. Eigenbelang en zelfsoeking straalt bij sommigen zoo sterk door, dat men aan de wezenlijkheid van hun Christendom zou moeten twifelen, wanneer wij niet wisten hoe ver een kind niet kan afdwalen van het huis des Vaders, zonder daarom op te houden een wettig kind te zijn; hetwelk bij terugkeer met vaderliefde ontvangen wordt. Het is zeker, dat de omstandigheden der reis, het nieuw, vreemde en drukke van onzen tegenwoordigen, nog niet wel gevestigden toestand veel bijdraagt tot verstrooijing der zinnen; doch dit is geen wezenlijke verontschuldiging. *Als lichten te schijnen in de wereld*, is de roeping der kinderen Gods; en *door het dragen van veel vrucht wordt de Vader verheerlijkt*. Nu van zulk eene Godverheerlijking worden geen overvloedige voorbeelden aangetroffen. Het zal mij eene groote blijdschap zijn, wanneer het van achteren zal blijken, dat niet velen schipbreuk geleden hebben aan het geloof. Hier in *Amerika* hoort men gedurig dat er in deze of gene stad of streek eene opwekking (*revival*) gekomen is. Voor eenige weken nog te *St. Louis*, alwaar gedurende meer dan drie weken dagelijks gepredikt werd, door een begaafd Predikant, die opzettelijk daartoe eene rondreis doet. Ons volk is aan zulk eene manier nog niet gewoon geworden, en al kon iemand ook dagelijks meer malen prediken, de meesten zouden waarschijnlijk geen tijd kunnen vinden om dagelijks te komen hooren. Ik

leef in de hoop en verwachting dat de Heere naar den rijkdom zijner goedertierenheid door de eene of andere omstandigheid zulk eene opwekking zal bewerken, dat er weder een Godverheerlijkend getuigenis is van bloei en wasdom des geestelijken levens. Wij hebben hier geen verontschuldiging in dwang of belemmering van buiten; wij hebben de onbeperkte vrijheid tot het aanwenden van alle pogingen en middelen, door God ons geschonken, ter ontwikkeling, openbaring en verspreiding van het koningrijk Gods. Het schijnt echter dat de spoedige overgang uit eenen toestand van druk en beklemndheid in *Nederland* tot den toestand van ruimte en vrijheid, eenige duizeling verwekt heeft, en dat daardoor het aardsche Amerikaansche element meer aantrekkelijkheid heeft, dan het hemelsche. Dit kan niet anders als nadeelig werken, dewijl het aardsche naar beneden trekt, terwijl het hemelsche naar boven voert. Binnen eenige weken denken de te *St. Louis* dezen winter achtergeblevenen tot ons over te komen; het schijnt dat de geestelijke toestand dier Christenen, ten minste van sommigen hunner, beter is. Het is te hopen dat hunne tegenwoordigheid wederom onder ons zal bijdragen tot verlevendiging van anderen. Zij hebben de moeilijkheden van de eerste beginselen, die wij nu doorworsteld hebben, niet te verwachten, en deze kunnen dus op hen geen nadeeligen invloed hebben. Wij zien insgelijks binnen kort te gemoet eenige Christenen, die na ons *Nederland* verlaten hebben, doch die hebben moeten overwinteren in en om *New-York*, te *Albany*, *Buffalo* en *Chicago*. De Christenen in *Amerika* denken aan ons in hunne bijzondere en openbare gebeden, niet alleen voor onze tijdelijke, maar ook

voor onze geestelijke welvaart, waarvan mij meerdere getuigenissen gegeven worden, van welke ik eene enkele als *bijlage* mededeel. Daar wij nu weten dat er een Hoorder der gebeden is, die almagtig is, zoo vertrouwen wij, dat Hij Zijnen in deze plaats geplante wijngaard bezoeken zal met zulk eene zegening, dat de tegenwoordige wintertijd plaats maakt voor eene schoone lente en eenen vruchtbaren zomer. Moge die dan voortduren totdat de mogelijkheid van eenen nieuwen wintertijd voorbij zal zijn, wanneer wij zullen rusten van onzen arbeid en onze werken ons zullen volgen.

B e s l u i t.

Tot Nederlanders het woord rigtende, kan ik niet meer als Nederlander spreken; mijne maatschappelijke betrekking op het land mijner geboorte is losgemaakt, ik ben verbonden geworden aan het Amerikaansche volk, en vóór dat Nederlanders dit kunnen lezen, ben ik reeds in vereeniging met Amerikaansche burgers werkzaam geweest in de verkiezing onzer bestuurders, en bekleed ik naar alle waarschijnlijkheid reeds eene betrekking, waaraan ik in *Nederland* nooit zou gedacht hebben. Het land mijner geboorte ligt mij echter na aan het hart, en te midden van alle drukten, heb ik niet nagelaten mij met deszelfs lotgevallen bezig te houden. Met droefheid heb ik opgemerkt dat de Regering van *Nederland* het verderfelijke pad nog niet verlaten heeft, en dat met het Gouvernement eensgezinde dagbladen zich niet geschaamd hebben om ar-

22

tikelen op te nemen, waardoor de naar *Amerika* vertrokkenen in een valsch daglicht geplaatst werden. Christenen hebben zich niet ontzien, om ook het hunne bij te dragen, om eenen verkeerden indruk te bevestigen. Het heeft echter niet verhinderd, dat velen na ons vertrek gevolgd zijn. Geheime aanschrijvingen aan plaatselijke besturen, valsche geruchten uit *Amerika*, gemocdelijke vertoogen hebben de hand van God niet kunnen afkeeren; waardoor eene beweging in de gemoederen is veroorzaakt, en het oog en het hart gewend is naar dit land der burgerlijke en godsdienstige vrijheid, waar een ieder, die arbeiden wil, zijn dagelijksch brood ruim kan vinden, zonder onderkruiping of verdringing van anderen, zonder gedwongen te zijn tot praktijken, stuitend voor het Christelijk gevoel, omdat zij niet overeen te brengen zijn met de grondbeginselen van regtvaardigheid, zonder slaafs te kruipen voor de bezitters van eenig vermogen. Hier wordt ieder mensch geacht en gebruikt naar hetgeen hij waardig is en doet; er is geen bespieder van eene ergdenkende politie; de regerende personen weten dat dit hun niet zou baten, dewijl eene volgende verkiezing hun dadelijk de mogelijkheid zou benemen om zich te gedragen als heeren over het volk, door anderen in hunne plaats te benoemen. Het is Gods hand, die op velerlei manieren bedrukte Nederlanders naar een land wijst, waar zij eerst leeren wat vrijheid is, en hoe de inwoners des lands daarvan een waardig gebruik maken. Vraagt het u zelve af, heeft de geschiedenis na ons vertrek ons vermoeden gelogenstraft ten aanzien van den ongelukkigen toestand van *Nederland*? Heeft niet het burgerbloed gestroomd door

middel van medeburgers, die echter blindelinge gehoorzaamheid verschuldigd waren aan het bevel van hooger hand om het moordend wapentuig tegen hunne landgenooten te rigten? Dat heeft hier geene plaats, daarvoor zijn hier geen krijgsknechten te vinden. Ook hier maken de regerende personen soms wetten, die door het volk worden afgekeurd als nadeelig voor het volk. Het volk openbaart zich dan in publieke vergaderingen (*Mass meetings*), veroordeelt zulk eene wet, neemt besluiten en wijst aan wat naar hun oordeel regt is. De Regering denkt er alsdan niet aan om zulke vergaderingen tegen te gaan door politiebeamhten of gewapende magt, maar hoort naar de stem des volks; soms wordt de onwil van enkele eigenbelangzoekende bestuurders gestuit door de eendragtige openbaring des volks; eene volgende Staatsvergadering onderzoekt de bezwaren, en zoo deze niet met het volk instemt, dan blijkt het bij de naaste verkiezing dat het Amerikaanse volk verstaat om zich zonder oproer op eene wettige wijze regt te verschaffen. Ik woonde hier zoodanige vergadering bij, en was werkelijk getroffen over de wijze van handelen, waarbij niet alleen de politieke partijschap verdween en het volk als lotgenooten handelde, maar waar ook het onderscheid van Amerikaan en Hollander niet in aanmerking kwam, terwijl de stem van den nieuwelings aangekomenen zoo wel gehoord en geraadpleegd werd, als van den in het land geboren burger.

Blijft in *Nederland*, niettegenstaande Gods zegeningen in eenen overvloedigen oogst, dezelfde druk der armen en behoeftigen niet voortduren? Wordt de onbeschaamdheid van het Antichristendom niet van dag tot

dag grooter? Verhindert niet dezelfde vijandschap tegen het verspreiden der waarheid de oprigting van Christelijke scholen? Geeft de Regering geen voortdurende stof aan de voorstanders van het liberalismus om den Vorst en zijne dienaren bijna in het aangezicht te ver-
 guizen, en zoo openlijk, dat de naklank er van gehoord wordt aan deze zijde van den Oceaan? Met blijdschap en dankbaarheid hebben wij hier vernomen, dat na ons vertrek in *Nederland* vernieuwde bewijzen gegeven zijn, dat Gods hand niet verkort en Gods Woord niet gebonden is ter bekeering van zondaren. Hebben echter deze bewijzen van Gods genadig alvermogen de Christenen wel gedrongen om uit de vorige laauwheid en werkeloosheid tot dadelijke en vereenigde werkzaamheid te komen? Is het nog niet als toen wij in *Nederland* waren, men kan gewagen van *gedachten*, *stemmen* en *beschouwingen*, *broederlijke woorden*, *protesten*, maar alles op het papier; blijven de daden niet achter? Mogt, wanneer deze weinige regelen het licht zien, de toestand zoodanig veranderd zijn, dat de Christenen kunnen zeggen: zoo was het volgens de laatste berigten, doch nu is het anders. Christenen in *Nederland*! hier in het land der vrijheid gevoelen wij het, gij zijt met ons vleesch van Jezus vleesch, been van zijne beenen, leden van zijn ligchaam, gelijk het woord getuigt. De golven der Oceaan en de vrijheidslucht der nieuwe wereld hebben de betrekking niet verzwolgen of verdonkerd der leden van het eene en ondeelbare ligchaam, op hunne achtergeblevene en hen in vele opzigten miskennende broederen. De maatschappelijke band is verbroken, doch zulke banden behooren alleen tot deze aarde; de band, die

ook in den hemel het ligchaam te zamen zal houden, kan op de aarde niet verbroken worden, al zou het aanwezen van verschillende *isten* en *anen* het bestaan van dien band trachten te logenstraffen. Van *Nederland* losgemaakt, blijft het ons dierbaar, omdat er onze broeders nog zijn, die wij van aangezigt kenden. Om der Christenen wil gedenken wij aan het ontchristende land onzer geboorte. Daarom hebben wij ook vrijmoedigheid in ons spreken tot u. Ik heb u een kort en, zoover ik mij bewust ben, getrouw verslag gegeven, en gij zult het moeten erkennen, het is niet opgesmukt, het verheelt geen ongestalten in ons midden; het geeft daadzaken en niets meer. Altijd afkeerig geweest zijnde van overdrevene berigten uit Amerika, ben ik door ons volk nog des te meer daarin bevestigd, dewijl ik gezien heb de verkeerde gevolgen van zulk opgewonden schrijven, in misrekeningen en teleurstellingen bij het zien der wezenlijkheid. Gij zult welligt meer diergelijke brieven gelezen hebben, als ik vóór mijn vertrek reeds zag, en die een voor het gevoel streelender en aantrekkelijker schilderij ophingen dan ik gedaan heb; doch ik achtte mij verplicht de waarheid, al de waarheid, en niets dan de waarheid te zeggen, zonder mijne kleur er aan te geven. Ik zal u ook niet uitlokken om *Nederland* te verlaten en tot ons te komen; gij hebt dit voor u zelve te weten en te beslissen. Hiertoe wenschte ik echter u te kunnen uitlokken, om in *Nederland* zijnde en blijvende, niet alleen te denken, te beschouwen, te spreken, te protesteren, te schrijven, maar ook te handelen. *Nederland* is maatschappelijk en godsdienstig in gevaar; vermeent gij inwoners en burgers van dat

land te moeten blijven, bespreekt en beschrijft dan niet alleen hetgene wat *Nederland* ten verderve voert, bestrijdt het door *daden*, niet alleen op papier, maar in het werkelijke leven. Doet niet zoo als de Joden te *Jeruzalem*, die schreiende nederzitten bij de aanschouwing der puinhoopen van de oude stad Gods, niet wetende of niet erkennende dat Israëls Messias, de Koning der Joden, leeft. Wij weten dat onze God Koning is en leeft, en dat Hij alle magt heeft in hemel en op aarde. Is uwe overtuiging dat gij in *Nederland* moet blijven, grijpt dan Zijne sterkte aan, en betoont u in daden als krijgsknechten van Christus. Is uwe overtuiging dat de eertijds nationale kerk het huis Gods is, doet dan als Hij, die getuigt, *de ijver van Uw huis heeft mij verteerd*, en drijft, geloovende in Hem, die u daarin vooring, hen, die door antichristische leeringen het huis Gods tot eenen zielenmoordenden kuil maken, uit die heilige woonstede des Almagtigen. Ik had die overtuiging reeds lang niet meer, en daarom volgde ik een later voorbeeld van onzen Heer, geloovende dat hun huis zou woest gelaten worden. Wanneer gij uw' plicht doet in betrekking tot de Kerk, dan zult gij vervolgens uwe roeping wel gevoelen in betrekking tot *Nederland*. Gij moogt u niet vermengen met degenen, die naar verandering staan, gij moogt u niet scharen in de rijen van het ongeloofige liberalismus, gij moogt de oversten uws volks niet vloeken, maar gij behoort als Christenen den moed te hebben, niet om in uwe beslotene kringen over Koning en Overheid te spreken en hunne personele en maatschappelijke zonden te behandelen, maar hun in het aangezicht te zeggen, wat **Daniël** zeide en op zulk eene wijs als hij het zeide:

Daarom o koning! laat mijn raad u behagen, enz. Doet gij als Christen Nederlanders uwen pligt, dan zal er zoo veel tijd niet verlopen, of gij zult het weten of het uwe roeping is om in *Nederland* verdrukking te lijden om des Heeren naam, met verlies van eer, aanzien en tijdelijk vermogen, dan wel, om gelijk als wij, eene door den Heere aangewezen wijkplaats te gemoet te gaan in dat gedeelte der wereld, hetwelk nooit een deel heeft uitgemaakt van het Romeinsche Rijk. De grond, dien wij nu bewonen, is nooit werkelijk bezeten geweest door eenige Europeesche regering. Wij kochten het regt der nederzetting van hen, die nog geen vier jaar geleden de opvolgers waren der oorspronkelijke Indiaansche bevolking. Ons land is niet door het bloedstortende zwaard des overheerschers aan deszelfs oorspronkelijke eigenaars ontveldigd, het is vrijwillig aan de Vereenigde Staten verkocht, en deze, wanneer de moeitevolle arbeid der eerste ontginners betaald is, staan hun eigendomsregt af voor een' zeer geringen prijs. In zulk een land leven nu uwe vroegere landgenooten, uwe tegenwoordige geloofsverwanten. Onder ons zijn velen die als geheel behoeftigen uit *Nederland* vertrokken, door de hulp van enkele vermogenden onder ons. Er zijn anderen, die nog zooveel hadden, dat zij zich zelve tot hiertoe konden brengen, en sommigen konden nog zooveel afzonderen, dat zij eigenaars konden worden van genoegzamen grond om hun gezin te onderhouden. Duizenden bedrukten zitten echter nog in *Nederland* te zuchten, en zouden zoo gaarne herwaarts willen komen, om werkende hun eigen brood te eten, doch het ontbreekt hun aan vermogen om de reis te kunnen

bekostigen. Meervermogene Christenen in *Nederland!* gij zijt den bedrukten hulp verschuldigd. Toen ik nog daar was, was ik overtuigd dat mijn pligt was, om het door God mij geschonken vermogen te besteden ten nutte mijner geprangde landgenooten, hetzij in *Nederland*, hetzij elders. In *Nederland* waren slechts twee wegen: de behoeftigen werk verschaffen, of te eten geven zoo lang ik iets had. Het eerste was mij, ten gevolge van den maatschappelijken toestand onmogelijk; het laatste onredelijk en onchristelijk: *onredelijk*, omdat ik mijne middelen kennende, overtuigd was in korten tijd alsdan mede onder de behoeftigen te zullen behooren, hetgeen ik niet vermogt te bewerken, zoolang er een andere weg open was: *onchristelijk*, omdat voeding zonder werkzaamheid voor ligchaam en ziel schadelijk is, dewijl het der luiheid voedsel geeft, welke, volgens een waar spreekwoord, een oorkussen des duivels is. In *Nederland* dus aan alle zijden ingesloten, daarenboven belemmerd in de godsdienstvrijheid, verguisd in de vaderregten om de kinderen in Christelijke scholen op te voeden in de vreeze des Heeren, moest ik naar buiten zien. Het is gebleken, dat de Nederlandsche Coloniën ook door de regering voor Christelijke vrijheid gesloten waren, en *Noord-Amerika* was open, ontving onze landgenooten met hartelijke toegenegenheid. Voor mij was dit de eenige weg, en ik heb geen berouw dien weg betreden te hebben. Niettegenstaande vele moeiten, zorgen, verdrietelikheden, zeg ik uit de volheid van mijn hart, Gode zij dank, die ons hier bragt! Zoo dacht en handelde ik, en ik herhaal het, meervermogenen in *Nederland!* gij zijt den bedrukten hulp verschuldigd. Kunt gij hen in uw land of in uwe Colo-

niën geen werk en brood en vrije prediking, benevens Christelijk onderwijs verschaffen, zendt hen dan herwaarts, helpt hen over, en stelt hen in staat om onder hunne taalgenooten te leven.

. Om naar het ligchaam in *Noord-Amerika* goed te kunnen leven, heeft een gaarne werkende behoefte niet veel meer noodig dan het vermogen om er te komen. Er is overal zooveel werk te vinden, dat niemand honger behoeft te lijden. Verspreid onder de Engelsch sprekende bevolking, kan echter niet voldaan worden aan de geestelijke behoefte van het oudere geslacht, en alzoo zou hij den welstand van het ligchaam, de ziel schade lijden. Daarom is het noodig dat zij komen in eene Colonie, waar zij hunne moedertaal kunnen spreken, waar zij het Woord van God in die taal kunnen hooren verkondigen. Zal dit echter kunnen geschieden, dan moeten zij niet alleen kunnen overkomen, maar er moet op zulk eene plaats ook werk gevonden kunnen worden, en tot het laten werken behoort geld, waardoor zoodanige dingen ondernomen kunnen worden, waarbij menschenwerk noodzakelijk is. Is er dus in zulk eene Colonie overvloed van handen zonder middelen om iets aan te vangen, dan zijn de behoeftigen van zelve weder gedrongen om te gaan werken in andere streken, waar zij hunne moedertaal niet kunnen spreken of hooren. Daar er nu in beide *Hollandsche nederzettingen in Noord-Amerika* wel ruimte is om met voordeel, in sommige opzigten met groot voordeel, te laten werken, doch wanneer er voortdurend meer behoeftigen aankomen, geen genoegzaam geldelijk vermogen is om zulke ondernemingen te beginnen, zoo oordeel ik, dat het roeping is der rijken,

in betrekking tot de armen, om, zoo zij niet personeel met behoeftigen medegaan, dan toch hun geld te gebruiken tot hulp der armen, en te gelijker tijd tot hun eigen voordeel. Een voorschot van geld tegen behoorlijken interest onder verband van de bezeten wordende landen, zou dienstbaar zijn om zoodanige werken te beginnen, die òn voor den ondernemer òn voor den geldschicter òn voor den werkman genoegzaam zekere voordeelen zouden opleveren, de laatste, door het verdienen van een ruim loon, de tweede door weldoende renten van zijn geld te trekken, de eerste, door voor zijne moeite beloond te worden, door de overschietende winst na aftrek van arbeidsloon en renten. Dit is waarheid zoowel in betrekking op de Hollandsche Colonie in *Michigan*, als op die in *Jowa*. Een iegelijk rigte zijnen blik naar die plaats, waar hij naar zijne beste overtuiging het meeste vertrouwen stelt in de handelende personen. Eenen raad zou ik nog wel willen geven. Vermogende Nederlanders doen zoo dikwijls lange en kostbare reizen: wanneer een gezelschap van drie of vier kundige Nederlanders eens ongemerkt een uitstapje deden naar de *Vereenigde Staten*, de verschillende Hollandsche nederzettingen bezochten, het handelende personeel, de omstandigheden en gelegenheden opnamen, dan zouden deze een getrouw verslag kunnen geven aan hunne landgenooten, ten einde deze met des te meer overtuiging eene keuze konden doen, op welke wijs en naar welke rigting zij hunne behoeftige medelandgenooten zouden kunnen helpen. Aan behoeftigen zelf geld mede te geven om in *Amerika* iets te beginnen, is over het algemeen niet aan te raden. Degenen, die geen geldbezit gewoon zijn,

zijn niet dadelijk in staat, om, wanneer zij op eens bezitters worden, ook goede bestierders te zijn, zelfs niet in het midden hunner land- en taalgenooten. In de gelegenheid om te werken en iets over te winnen, leeren zij het bestier van geldelijk vermogen van lieverlede, en grooter geworden, zijn zij weder onderwijzers en voorbeelden voor anderen.

Ik geloof voor dit oogenblik genoeg gezegd te hebben, en denk dat de voordeelen van den verkoop van dit stukje de onkosten der briefport en van het drukken wel zullen dekken. Verblijdend zal het mij zijn, wanneer ik mag vernemen, dat het met belangstelling gelezen is, en dat Gode de dank moge worden toegebracht voor de weldaden aan ons bewezen. Eenmaal zullen *Nederland* en *Amerika* niet meer bestaan, maar de gedachtenis van hetgeen er in is voorgevallen, blijft, en de gemeenschap der heiligen duurt tot in eeuwigheid.

Bijlagen.

Ter bevestiging van het oordeel over de gelegenheid der Nederlandsche Colonie in *Michigan* vóór onze Vereeniging, laten wij hier volgen het getuigenis van den Gouverneur van dien Staat, onlangs uitgesproken in de Wetgevende Vergadering, en medegedeeld in den *Christian Intelligencer* van *New-York*.

Uit den *Christian Intelligencer*
(Christelijke Berigtgever).

From the *Christian Intelli-*
gencer.

Vestiging (Colonie) van Hollanders in Michigan. — Met genoegen zien wij in de jongste boodschap van den Gouverneur van Michigan aan de Wetgeving het volgend berigt omtrent de vestiging van Hollanders in het westelijk deel van den Staat Michigan. Deze vestiging is gelegen in het Graafschap (district *) Ottawa, aan het meer Michigan, en werd aangevangen vóór omtrent een jaar, onder de leiding van D^s. VAN RAALTE. Eene gemeente (township †), onder den naam Holland, is door de Wetgeving uitgebakend geworden. Alles geeft de schoonste hoop op bloei.

Settlement of Hollanders in Michigan. — We are pleased to see the following notice of the settlement of Hollanders in the Western part of the State of Michigan, in the recent message of the Governor of Michigan to the Legislature. This settlement is in the county of Ottawa, on Lake Michigan, and was commenced about a year since, under the auspices of D^s. VAN RAALTE. A Township by the name of Holland has been organised by the Legislature. Every thing indicates the fairest promise of prosperity.

*) Graafschap. *County*. Tot regt verstand dezer benaming zie onze noot op bladz. 82 en 83 van het bij de Uitgevers dezes verschenen (M. BEYER) *Boek der Landverhuizers*.

†) Township. Men heeft ook in de dagbladen, misleid door de gewone vertaling van *town*, onbepaald gesproken van eene stad Holland. De lezer, al stelt hij zich eene stad in hare allereerste beginselen voor, zal zich toch een zeer gebrekkig begrip vormen van de zaak. Wil hij weten, wat een *township* is, hij zie o. a. bl. 45 van het in de vorige noot aangehaalde werkje; men zal daaruit en uit het volgende ligt begrijpen, wáárom wij hier het woord *organised* slechts door *uitgebakend* hebben weergegeven. Zie ook, later, de «Beschrijving en plan van Pella.»

«Ik mag de tegenwoordige gelegenheid niet laten voorbijgaan, zonder, voor een oogenblik, uwe aandacht te rigten naar eene belangwekkende, en, ik meen, hoog te schatten, klasse van buitenlanders, die de jongstverloopen maanden in onzen Staat aankwamen. Het is eene Colonie van Hollanders, gevestigd in het Graafschap Ottawa, nabij het meer Michigan, verwarder van de bewoonde deelen des lands. Hunne taal is de Nederduitsche *). Zij zijn gezeten in een dicht boschrijk oord, zonder wege, zonder molens, zonder post-communicatie, zonder burgerlijk bestuur, of burgerlijke verordeningen van eenigen aard, en in waarheid zonder de meeste dier gemakken en gerijfelikheden, welke voor het beschaafde leven, ook in deszelfs minst eischenden staat, onmisbaar noodig worden gekeurd.

«Nogtans, zij doen geen beroep op de particuliere liefdadigheid, noch verlangen tegemoetkoming uit de openbare schatkist, maar zij roepen de tusschenkomst in der Wetgeving van den Staat, opdat tot hen mogen uitgestrekt worden de weldaden (voordeelen) van een geregeld townshipbestuur, en van zulke gebaande en aangelegde groote wegen, als hun den toegang verschaffen tot molens, handelaars, handwerkslieden, postkantoren. Het zijn geharde, nijvere, matige, zedelijke en Godsdienstige lieden, behoorende tot de dus geheeten vrije kerk van Holland, en zij kwamen, even als de pelgrims

«I can not permit the present occasion tot pass without directing your attention, for a moment, towards an interesting, and, I think, valuable class of foreigners, that for the last few months have been arriving in our State. They are a colony of Hollanders, settled in the county of Ottawa, near Lake Michigan, remote from the inhabited parts of the country. Their language is the Low-Dutch. They are located in a thickly timbered region, without roads, without mills, without mails, without magistrates or police regulations of any kind, and indeed without most of those facilities and conveniences that are deemed indispensably necessary to civilized life, even in its humblest conditions.

«Still, they ask not private charity, nor do they solicit appropriations from the public treasury, but they do invoke the interposition of State-legislation so far as to extend to them the benefits of an organized township government, and of such opened and constructed highways as will afford them access to mills, merchants, mechanics, and post-offices. They are a hardy, industrious, frugal, moral, and religious people, of what is denominated the free church of Holland, and, like the Pilgrims of 1620, came to this country to escape the intolerance of their own, and in

*) Het «Low-Dutch» van den tekst zal wel eene klankvertaling van ons «Nederduitsch» zijn. Letterlijk ware het Laag-Hollandsch of plat-Hollandsch.

van 1620, naar dit land, om de onverdraagzaamheid van het hunne te ontgaan, en om vrijheid van geweten te zoeken daár, waar geen band bestaat tusschen de Kerk en den Staat, en waar het hun geoorloofd mag zijn, God op hunne eigene wijze te vereeren. De Colonie telt nu onstreeks twee duizend zielen, en zal, geloofd men, van jaar tot jaar met menige duizenden hunner landslieden aangroeijen, indien hun de koesterende zorg gewierd van ons Bestuur, en blijken van vriendschappelijke gezindheid en aanmoediging van de zijde onzer burgers. Ik dring aan op de organisatie eener township, welke de voornaamste aankopen door deze Colonisten gedaan, zal omvatten.

«Zij hebben alsnú geen bestuur onder zich dan den band der Godsdienst en de regelen hunner Kerk. Wegen te hunnen gemakke en gebruike dienen te worden gebaad en aangelegd, zoo verre als zulks kan geschieden met de middelen, gevoegelijk tot dat doel te bestemmen. Hunne vestiging is te midden eener uitgestrekte, onontgonnen wildernis, het meereendeel van welke echter door particulieren is aangekocht geworden, of door den Staat uitgekozen, met doel van inwendige verbetering. Een ruim bedrag van weg-lasten is over deze onbezette gronden omgeslagen en wordt in de schatkist gestort.

«Zou het niet ten opzichte van alle belanghebbenden regmatig zijn, een deel, ten minste, van die fondsen aan te wijzen tot de aanlegging van zulke wegen, als welke van wezenlijke behoefte worden geoordeeld voor den groei en den

quest of liberty of conscience, where no alliance exists between the Church and State, and where they may be permitted to worship God in their own way. The Colony now numbers about two thousand souls, and it is believed will be increased annually by many thousands of their countrymen, should they receive the fostering care of our Government, and tokens of welcome and encouragement from our people. I recommend the organisation of a township which shall embrace the principal purchases made by those Colonists.

«They have now no Government among them save the restraints of religion and the rules of their Church. Roads for their accommodation and use should be opened and wrought, so far as it can be done with the means properly applicable to that object. Their settlement is in the midst of a wide, unbroken wilderness, most of which, however, has been purchased by individuals, or selected by the State for the purposes of internal improvement. A large amount of highway-taxes is assessed upon these non-resident lands and brought into the treasury.

«Would it not be just to all concerned, to appropriate a portion, at least, of this fund to the construction of such roads as are deemed essential to the growth and prosperity of this important Colony? One, per-

bloei dezer belangrijke Colonie? Eenen, b. v. van hunne hoofdvestiging: naar Grandville, in het Graafschap Kent; een' ander naar den mond der Grand River, in het Graafschap Ottawa; een' derden naar eenig punt van de Kalamazoo River, in het Graafschap Allegan.

haps, from their principal settlement to: Grandville, in the county of Kent; another, to the mouth of Grand river, in Ottawa county; and a third, to some point on the Kalamazoo river, in the county of Allegan.

Ter bevestiging van den goeden indruk ten aanzien der emigratie van Hollanders, deel ik uit vele bewijzen slechts mede het besluit van eene Kerkelijke Vergadering in *Illinois*, genomen reeds vóór onze aankomst.

Voor den *Christian Intelligencer*.
Klassis van *Illinois*.

For the *Christian Intelligencer*.
Classis of *Illinois*.

De Klassis van *Illinois* vergaderde te Pekin, in het Graafschap Tazewell, *Illinois*, op den 7den April; en onder de verschillende punten ter behandeling gekomen, was het volgende, hetwelk, van publiek belang, door den *Christian Intelligencer* ter kennis moge worden gebracht.

The Classis of *Illinois* met at Pekin, in Tazewell County, *Illinois*, on the 7th of April; and among the several items of business transacted, was the following, which is of a public nature, and should come forth through the *Christian Intelligencer*.

Alzoo het blijkt uit onlangse berigten in den *Christian Intelligencer*, dat eene verhuizing op ruime schaal uit Holland naar de Westelijke Staten gedurende dit en eerstvolgende jaren mag worden te gemoet gezien; en dat de voornoemde verhuizers naar dit land overkomen, met doel om de bemoeijingen van het Bestuur huns eigen lands met de uitoefeninghunner Godsdienst, te ontgaan — zoo mede den druk door onduldbare lasten te weeg gebracht, en de moeilijkheden, aan welke personen van geringe middelen zijn blootgesteld, ten gevolge van eene overmatige bevolking — en zich een verblijf te verschaffen voor zich zelve

Whereas, it appears from recent statements in the *Christidn Intelligencer*, that a large emigration from Holland to the Western States may be expected during the present and succeeding years; and that the aforesaid emigrants are coming to this country, with a view to escape from the interference of the government of their own country with the exercise of their religion — the oppression caused by intolerable taxation, and the evils to which persons of small means are exposed, in consequence of a superabundant population — and to provide a home for themselves and their children, where they may enjoy

en hunne kinderen, waar zij vrijheid in hunne Godsdienst mogen genieten en hun kroost opvoeden in overeenstemming met hunne inzigten der Christelijke verpligting — Deswege

freedom in their religion, and educate their offspring in accordance with their views of Christian duty. Therefore

Besloten: — dat wij een volk welkom heeten, welks liefde voor burgerlijke en Godsdienstige vrijheid, welks nijverheid en ondernemingsgeest, welks gehechtheid aan de instellingen van het Protestantisch Christendom van algemeene bekendheid (tot een spreekwoord geworden) zijn.

Resolved: That we welcome a people so proverbial for their love of civil and religious liberty, their industry and enterprise, and their attachment to the institutions of Protestant Christian duty.

Besloten: — dat, zoo enig deel hunner reden mogt vinden om zich in Illinois te vestigen, wij hun onze vriendschap bieden, en al zulken bijstand als wij hun met nut kunnen verleenen, op onderscheidene wijzen, om hunne gerijfelijke (comfortable) vestiging in geschikte oorden te bevorderen.

Resolved: That should any portion of them see cause to locate in Illinois, we tender to them our sympathies, and such assistance as we can consistently render them, in various ways, to promote their comfortable settlement in suitable locations.

Besloten: — dat de navolgende personen in hunne respectieve woonplaatsen worden benoemd tot eene Commissie, ten einde de in de voorgaande resolutiën ter sprake gebragte onderwerpen in uitvoering te brengen, te weten: *Fairview*, de Eerw. A. D. WILSON, J. G. VOORHEES, J. S. WIJCKOFF; *Pekin*, de Eerw. N. D. WILIAMSON, C. M. GRIMWOOD; *Brunswick*, de Eerw. G. G. SILL, H. G. BOSTWICK; *Van der Veer*, de Eerw. J. N. SCHULTZ, E. M. HUFF; *Washington*, JAS; *Haslun*, G. H. HIGGINS.

Resolved: That the following persons be appointed in their respective places as a committee to carry into effect the objects contemplated in the foregoing resolutions, viz: *Fairview*, Rev. A. D. WILSON, J. G. VOORHEES, J. S. WIJCKOFF; *Pekin*, Rev. N. D. WILLIAMSON, C. M. GRIMWOOD; *Brunswick*, Rev. G. G. SILL, H. G. BOSTWICK; *van der Veer*, Rev. J. N. SCHULTZ, E. M. HUFF; *Washington*, JAS; *Haslun*, G. H. HIGGINS.

A true extract from the minutes.

GEORGE G. SILL, Clerk.

Voor getrouw uittreksel uit de aantekeningen.

(get.) GEORGE G. SILL, Scriba.

Ten aanzien van onze vestiging alhier en de gelegenheid van de plaats onzer woning deelen wij mede het getuigenis van den reeds in het stukje genoemden Prof. NEWHALL, voorkomende in het Nieuwsblad, te *Burlington* in dezen Staat uitgegeven.

Voor den *Burlington Hawk-Eye*.

EEN DAG IN PELLA.

Mij dunkt, ik hoor u uitroepen: «waar is toch Pella?» Niet de oude stad van Macedonië, maar de voorafschaduwning van de befaamde Hollandsche Colonie, welke korteling is gevestigd geworden op onze schoone prairiën van de «*New-Purchase*» [den *nieuwen aankoop*?]. U te verhalen, hoe snellijk de bewoners zijn overgevoerd uit de lage landen van Holland naar de wijd-uitgestrekte prairiën van Amerika, het zou luiden alsof ik u een sprookje vertelde. Nu naauw twee maanden geleden, maakte ik halte, tegen zonsondergang; bij eene eenzame stulp op den «*ridge*» weg, halverwege tusschen «*Oskaloosa*» en de «*Raccoon forks*», en waar ABSALOM PETERS mij berigtte, dat het nog zeven mijlen was naar «*Black oak Grone*.» Mijn Indiaansche klepper was genoodzaakt zijn' stap te versnellen, om den naasten buur te bereiken vóór dat de duisternis van een' onstuimigen nacht mij geheel omsloot.

En nu, de dag van heden (den 17 September) zag mij weer galopperende langs dezen fraaijen weg. Ik droomde niet, noch was in zinsbegoocheling, want mijne oogen aanschouwden dezelfde schoone aardstreek gedost in haar' rijken tooi van groen. Maar, ik ontwaarde een nieuw ras van wezens. De mannen in

For the *Burlington Hawk-Eye*.

A DAY IN PELLA.

Me thinks I hear you exclaim: «and where is Pella?» Not the ancient city of Macedonia, but a foreshadowing of the famous Holland settlement which has recently been located upon our beautiful prairies of the *New-Purchase*. To tell you how suddenly the inhabitants have been transferred from the low lands of Holland to the wide spread prairies of Amerika, would be like telling you a fiction. Just about two months ago, I halted about sun-set, at a lone cabin on the «*ridge*» road midway between Oskaloosa and the Raccoon forks, and where ABSALOM PETERS informed me that 't was 7 miles to «*Black oak Grone*.» My Indian pony was compelled to quicken his pace to reach the nearest neighbour, ere the darkness of a stormy night entirely encompassed me.

Again, to day (the 17th of Sept.) about noon, I find myself dashing along this beautiful road. I did not dream, neither was I in a trance, for my eyes beheld the same beautiful earth clothed in its rich garniture of green. — Yet I discovered a new race of beings. The men in blanket coats and

wollen klee en «jeans» waren weg! En een breedgeschouderd geslacht in fluweelen (velvet?) wambuizen en houten schoenen (klompen?) was dáár. En dit is «Pella» met ten naasten bij 1000 zielen en zich verheugende in de antiquteit van ten naasten bij eene maand. De meesten der bewoners leven in ruw opgeslagen hutten, gedekt met zeildock, sommige met gras en struiken †. De zijden zijn gebarricadeerd met talloos tal van koffers, doozen en kisten van de zonderlingste en meest ongewone vormen, die Yankees of Valkoogen *) immer zagen. Zoo ver mijne berigten strekken, wil ik trachten u eene korte, beknopte beschrijving te geven van deze belangwekkende vestiging, haren oorsprong, enz.

jeans were gone! And a broad-shouldered race in velvet jackets and wooden shoes were there. And this is «Pella» of nearly 1000 souls and rejoicing in the antiquity of nearly a month. Most of the inhabitants live in camps, the tops covered with tent cloth, some with grass and bushes. The sides barricaded with countless numbers of trunks, boxes and chests of the oddest and most grotesque description that Yankees or Hawk-Eyes ever beheld. So far as my information extends, I will endeavour to give you a brief and succinet description of this interesting settlement, its origin, etc.

Deze vestiging is zamengesteld door eene Colonie uit het Koninkrijk der Nederlanden, met andere woorden uit Holland; zij zijn allen Protestanten, die hun geboorteland hebben verlaten (zeer gelijk aan de Puriteinen van voorheen) om reden van politieke en Godsdienstige onverdraagzaamheid en vervolging. Hunne tegenwoordige bevolking telt omstreeks de 7 à 800 zielen, met verwachting van een' ruimen toevloed, bij getalen, in het eerstvolgend voorjaar. Zij schijnen welverstandige en degelijke (achtenswaardige) lieden, allezins boven de doorgaande gehalte van Europesche overkomers, zoo velen er ooit op onze kusten landden. De Hr. SCHAULTER (sic), de President der Vereeniging, en nevens hem vele an-

This settlement is composed of a colony from the kingdom of the Netherlands, in other words from Holland; they are all Protestants who have left their native land (much like the Puritans of old,) on account of political and religious intolerance and persecution. Their present population numbers something like 700 to 800 souls with the expectation of a numerous accession of numbers the ensuing spring. They appear to be intelligent and respectable, quite above the average class of European immigrants that have ever landed upon our shores. Mr. SCHAULTER, the President of the association, together with several others of the leading men of the colony, are men of education, refinement,

*) Zinspeling op den naam van het Blad. — We hebben eenige woorden onvertaald gelaten of met ? geteekend, als wáár de schriftelijke kopij eenige duisterheid liet. Zoo, o. a., bij †. De Lezer houde dit ten goede.

dero van de leidende mannen der Colonie, zijn lieden van opvoeding, beschaving en veelomvattende kennis. De Mr. S., hun President, was student aan de Universiteit van Lyden, ten tijde van den Belgischen Opstand, en nam, met dat patriotisch corps van jongelingen [het Leidsche jager-corps], een werkdadig deel in de handhaving der regten en der eer zijns lands. Hij is schrijver van onderscheidene werken, gekenmerkt door een nimmer wijkend voorstaan van volksregten; en later was hij de uitgever van een Tijdschrift te Utrecht (Holland) verschijnende *); alwaar hij veel vervolging leed, en zelfs inkerking, ten gevolge der onverschrokkenheid en den ijver, waarmede hij de zaak van vrijheid, in het politieke en in het Godsdiens-tige, tot de zijne maakte. Dit is (slechts) eene flauwe schets van het karakter des Presidents van de Hollandsche Colonie.

Op den dag mijner aankomst deed mijn goed fortuin mij juist getuige zijn eener zeer belangwekkende verrigting. De meesten der mannelijke volwassenen vervulden de plegtigheid van de verklaring huns voornemens: burgers der Vereenigde Staten te worden. Het was allezins een indruk makend tooneel, omstreeks een 200tal mannen te aanschouwen met de gebruijnde armen ten hemel opgeheven, opzeggende alle onderdanigheid jegens vreemde mogendheden, magthebbers, enz. En toen zij allen, op de laatste woorden van den eed, in hunne moedertaal antwoordden: «zoo helpe mij God!»

and a high order of intelligence. Mr. S., their President, was a student of the University of Lyden at the time of the Belgian insurrection and took a conspicuous part with that patriotic body of young men in vindicating the rights and honor of his country. He is the author of several works characterized by an unflinching advocacy of popular rights, and more recently as the Editor of a Periodical published at Utrecht (Holland), where he suffered much persecution and even imprisonment for the fearlessness and zeal with which he espoused the cause of religious and political freedom. Such is a faint outline of the character of the President of the Holland settlement.

On the day of my arrival, it was my good fortune to witness a most interesting proceeding. Most of the male adults went through the ceremony of declaring their intentions of becoming citizens of the United States. It was altogether an impressive scene, to behold some 200 men with brown arms upraised to heaven [eschewing] all allegiance to foreign powers, Potentates, ect. And as they all responded, in their native tongue, to the last words of the oath: «so help me God!» no one could resist the heartfelt response: «so help them God to keep their solemn vow!» All

*) De bedoeling is het Tijdschrift *De Reformatie*, in der tijd bij de Uitgevers dezes.

kon niet één [der omstanders] de door het hart opgegeven instemming onderdrukken: «zoo helpe God hen houden hunne plegtige gelofte!» Allen bleken het gewigt der verantwoordelijkheid te gevoelen, welke zij op zich stonden te nemen. Geene schooner schatting, geene vererender voor onze instellingen, dan het schouwspel der mannen van «Pella» opgekomen in hunne kracht, op de prairiën van Amerika, en dáár opzeggende alle onderdanigheid aan de tyrannij van het koningschap *).

Hun aankoop of hunne vestiging beslaat twee geheele *townships*, gelegen in den noord-oost hoek van het Graafschap Marion, en strekt zich uit geheel dwars over de «Divide» [divisielijn?] van rivier tot rivier, (d. i.) van de *Des Moines* tot de *Skunk* of *Checouque*. Een feit der vermelding waardig bij de plegtigheid voor den schrijver van het Hof, was, dat van heel het getal, dat den eed aflegde wegens het verlangde burgerschap, slechts twee hun teekenmaakten †). De eensklapsche en kortelingsche vestiging van «Pella» in verband met de verwachte zeteling van het Bestuur in deze streek, brengt, zoo als ge wel denken kunt, eene groote mate van beweging voort met opzigt tot het «claimmaking» §). Inderdaad de

appeared to feel the weight of responsibility they were about to assume. No tribute could be more beautiful or complimentary to our institutions than to behold the men of «Pella» coming up in their strength, on the prairies of America, and there eschewing for ever all allegiance to the tyranny of king-craft.

Their purchase or settlement occupies two entire townships situated in the north-east corner of Marion county and extends entirely across the «Divide» from river to river, (i. e.) from the *Des Moines* to *Skunk* or *Checouque*. A fact worth recording during the ceremony before the clerk of the court, was that the whole number that took the oath of intended citizenship but two made their marks. The sudden and recent settlement of «Pella» in connection with the contemplated seat of Government in this region produces, as you might well suppose, a great deal of excitement in regard to «claim making.» In fact the settlers, of late, hardly dare set a price for their «claims», for fear of being taken up instanter. Six

*) De kenner beschuldigt ons hier ligt van eene min juiste teruggeving van het denkbeeld des Amerikaans. Doch wij wilden niet juist zijn. Den Amerikaan ten zijnent, worde eene minder eerbiedige uitdrukking ten goede gehouden; wij mogten ze niet voetstoots overnemen.

†) Bedoelt deze hier geheel misplaatste zin, dat *slechts twee* van allen niet konden schrijven? met invoeging van een woord. Zoo 't er staat zou 't het tegengestelde kunnen zijn. Of bedoelt *to make his mark* iets anders, locaals? de kopij is gebrekkig.

§) Zie, ter opheldering van het hier voorkomende locale, hiervoór bl. 15, 16. — Bij het moeilijke om voor den niet zaak-kundige een juist begrip der bedoelde zaken uit te drukken, en het duistere der kopij, hopen we ten minste er nabij te zijn gekomen.

Colonisten durven nauwelijks or 800 Doll. is no uncommon een' prijs vragen voor hunne price, for claims, away up here, «claims,» nit vrees van oog- 100 miles west of the Missis- blikkelijk toegeslagen te zullen sippi. The commissioners are worden. Zes à achthonderd dol- still looking about. I met them lars is geen ongewone prijs voor on wednesday last at Oskaloosa. «claims,» tot op hier, 100 mij- Public opinion seems to have len west van de Mississippi. settled upon Oskaloosa, and Fair- De commissarissen zijn nog al- view, better known as «Tools- tijd omziende. Ik ontmoette hen point,» as the most prominent Woensdag l.l. te Oskaloosa. De situations for locating the capi- publieke opinie schijnt zich ge- tal. I think a very few days vestigd te hebben op Oskaloosa will decide the question. en Fairview, beter bekend als «Toolspoint,» als de meest voor- komende plaatselijke gelegenhe- den ter vestiging der hoofdplaats. Ik geloof, na zeer weinig dagen zal het punt beslist zijn.

P. S. De plaats is bepaald P. S. The location is esta- en genaamd Monroe-city, een- blished, and called Monroe-city, punt ongeëvenaard in natuur- a point unrivalled in natural schoon; nogtans ben ik ge- beauty, yet I am constrained to drongen de doelmatigheid of het- question the expediency, or po- staatkundige te betwijfelen van- licy of this premature changing dit voorbarig verwisselen van of our seat of Government. The den zetel onzes bestuurs. De early scenes of «Black Hawk vroegere tooneelen van «Black Purchase» are re-enacted to the Hawk Purchase» worden in het life. The country is literally «Sta- leven teruggeroepen. Het land- ked off» for a dozen miles above is letterlijk «afgepaald» tot op «Toolspoint.» een dozijn mijlen boven «Tools- point.»

Wat de gelegenheid der aangelegde stad betreft, laten wij eenvoudig volgen de ambtelijke beschrijving van den districts-landmeter, gegeven bij de afteekening van de eerste opmeting.

BESCHRIJVING EN PLAN VAN
PELLA.

DESCRIPTION AND PLAN OF
PELLA.

Pella is schoon gelegen op *Pella* is beautifully situated eene verhevenheid, van welke on an eminence, from which men een volledig overzicht heeft may be had a general view of over het omringende land; de the surrounding country; the straten zijn honderd voet breed; streets are one hundred feet wide;

de «blocks» en «square» zijn vierhonderd voet □, en de «blocks» zijn gedeeld elk in acht «lots,» zoo als op den platte grond zichtbaar is. Het is gelegen omtrent het centrum van de sectielijn, deelende sectie 3 en 10, loopende Oost en West. De stad is rechthoekig uitgelegd. Er is een steen gesteld aan elken hoek der square, van waar verdere opmeting moet aanvangen.

the Blocks and square are four hundred feet square, and the Blocks are layed into eight lots each, as seen by the plat. It is situated about the center of the sectionline, dividing sections 3 & 10, running East and West. The Town is laid out at right angles. There is a stone planted at each corner of the square from which to make future survey.

Staat Iowa,
Graafschap
Marion.

Ik, CLAIRBORNE HALL, landmeter van het Graafschap Marion, verklaare naauwkeuriglijk te hebben opgemeten vier en zestig «lots» in de bovengenoemde «town.» Gegeven onder mijne handteekening. dezen 2^{den} September 1847.

State of Iowa,
Marion County.

I, CLAIRBORNE HALL, Surveyor of Marion County, certify that I have correctly surveyed sixty four lots in the above named Town. Given under my hand this 2^d day of September 1847.

CLAIBORNE HALL, C.S.M.C.

(get.) CLAIRBORNE HALL,
C. S. M. C.

(County Surveyor Marion County) (*).

Ten aanzien van den indruk, dien de Amerikanen over de keus en gelegenheid onzer tegenwoordige woonplaats hebben, zal ik uit vele bewijzen alleen mededeelen het volgende uittreksel van eenen aan mij gerigten brief uit *New-York*, geschreven door den in Nederland cenigzins bekenden Leeraar D^r. THOMAS DE WITT.

New-York, den 27 Jan. 1848.

New-York, Jan. 27 1848.

WAARDE VRIEND!

MY DEAR FRIEND!

.....

Met genoeg ontving ik . . . I was pleased to receive uwen brief, waarin ge berigt your letter, giving information gaaft omtrent uwe vestiging en concerning your settlement and

(*) Omtrent de wijze van opmeting der gronden zie bl. 45 van (M. BEXER) *Boek der Landeërhuizers* en vergelijke daarbij de hier gegevene kaart der twee townships *Lake Prairie*.

Colonie. Na al wat ik heb waargenomen, en gehoord, is mij geen twijfel, of gij hebt eene oordeelkundige en vruchtbelovende plaatsing gekozen. Bij de zoo snellig aangroeiende bevolking van den heerlijken Staat *Jowa*, en zoo nabij zijnde aan den onlangs gekozen zetel des Bestuurs, moet uwe vestiging allezins wenschelijk gelegen zijn, en belooft weldra een' meer dan gewonen trap van gerijfeljkheid en welvaart te bereiken, nog op zoo geringen tijdsafstand van haren aanvang. Met de opkomst uwer Colonie, vertrouw ik, dat gij zult erlangen en genieten den zegen des Konings van Zion in uwe geestelijke belangen, en dankbaar erkennen, dat Hij uwen weg heeft geleid over den Oceaan naar dit land van burgerlijke en Godsdienstige vrijheid, en Hij breide u uit en bevestige u in tijdelijke vrede en bloei en nog meer in geestelijke vrede en bloei. Ik gevoelde hartgrondige belangstelling in de jongste verhuizing uit Holland, heb dezelve biddend gadegeslagen, en verblijde mij in de schoone vooruitzichten, welke zich voor uwe Colonie ontvouwen

Ik reikhals naar tijding van u, en vertrouw, dat ge mij op ontrangst dezes zult schrijven, mij berigtende hoe het verder met u en uwe Colonie ging. Onze Kerk stelt diep belang in u en de Colonie, aan welke gij verbonden zijt, en wij dragen u voor den troon der genade in onze gebeden.

Een aantal Hollandsche families, hier gekomen laat in het jaar of het begin van den winter, vertoeven in deze stad, en

Colony. From all that I have observed, and heard, I have no doubt that you have made a judicious and advantageous location. In the rapidly growing population of the fine State of *Jowa*, and being so near the recently selected seat of Government, your settlement must be most eligibly situated and bids fair to attain soon a more than usual degree of comfort and prosperity at so early a period from its commencement. With the growth of your Colony I trust you will receive and enjoy the blessing of the King of Zion in your spiritual interests, and gratefully realize that He has lead your way across the Ocean to this land of civil and religious liberty, and He will here enlarge and establish you in temporal peace and prosperity, and still more in spiritual peace and prosperity. I have felt a deep interest in the recent emigration from Holland, have watched it with prayerful interest, and rejoice in the fair prospects opening to your Colony

I am anxious to hear from you, and trust that on the receipt of this you will write to me informing me how you are continuing to do in your Colony. Our Church feels a diep interest in you and the Colony with which you are associated, and (we) bear you before the throne of grace in our prayers.

A number of Holland families, who have reached here late in the fall or beginning of winter sejour in this City, and

verschaffen mij gelegenheid tot furnish an opportunity for me
 voorziening in de behoeften van to attend the wants of some
 eenige waardige armen en be- worthy poor and afflicted. My
 droefden. Mijne beste wenschen best regard, and that of my fa-
 en die mijner familie aan Mevr. mily to Mrs. SCHOLTE, and be-
 SCHOLTE, en geloof mij te zijn, lieve me to be

enz.

Yours truly in CHRISTIAN bonds

(get.) THOMAS DE WITT.

THOMAS DE WITT.

Den Eerv. H. P. SCHOLTE.

Rev. H. P. SCHOLTE.

BESLUIT

AN ACT

TER ORGANISATIE DER GEMEENTE
(TOWNSHIP) LAKE PRAIRIE IN
HET GRAAFSCHAP MARION.

TO ORGANIZE THE TOWNSHIP OF
LAKE PRAIRIE IN THE COUNTY
OF MARION.

Art. 1. *Wordt vastgesteld door de Algemeene Vergadering van den Staat Iowa, dat de «townships» zes-en-zeventig en zeven-en-zeventig, reeks achttien, west van de 5° hoofdmeridiaanlijn, in het Graafschap Marion, zullen worden, en hierbij worden afgedeeld en georganiseerd tot ééne afzonderlijke gemeente (township), onder den naam Lake Prairie.*

Section 1. *Beit enacted by the General Assembly of the State of Iowa, That townships seventy-six and seventy-seven, of range eighteen west of the 5th principal meridian, in the County of Marion, be and the same are hereby set off and organized into a separate township by the name of Lake Prairie.*

Art. 2. De eerste gemeenteverkiezing in dezelve zal gehouden worden ten huize van H. P. SCHOLTE in gezegde gemeente, op den eersten maandag in April e. k., te welken tijde en plaatse de blanke mannelijke inwoners van gezegde gemeente, boven den ouderdom van éénten-twintig jaren, zullen verkiezen twee Vrederegters, twee Geregtsbeambten (*Constables*), en zulke andere Gemeente-Beambten, als welke gevorderd worden bij de Wet omtrent de organisatie van gemeenten, goedgekeurd den 17 Februarij 1842, en zulke School-Beambten, als

Sect. 2. The first township election therein, shall be held at the house of H. P. SCHOLTE in said township, on the first Monday in April next, at which time and place the white male inhabitants of said township above the age of twenty one years, shall elect two Justices of the Peace, two Constables, and such other Township Officers as are required by the act for the organisation of townships, approved 17th February 1842, and such School Officers as are required by law to be elected at the townships elections.

welker verkiezing bij de Gemeente-verkiezingen door de Wet is bepaald.

Art. 3. De magt, verplichtingen, en wijze van qualificatie dier Vrederegters en andere Beambten, zullen zijn de zoodanige, als bij de algemeene Wetten van dezen Staat zijn voorgeschreven.

Art. 4. Deze verordening zal in werking treden en van kracht zijn van af en na hare publicatie in de *Jowa-City Standard* en *Jowa-Capital Reporter*, verschijnende in Jowa-City.

Sect. 3. The powers, duties and manner of qualifications of such justices of the peace and other officers, shall be such, as are provided by the general laws of this State.

Sect. 4. This act shall take effect and be in force from and after its publication in the *Jowa-City Standard* and *Jowa-Capital Reporter* published at Jowa-City.

(get.) J. B. BROWNE,
*Spreker van het Huis der
Vertegenwoordigers.*

J. B. BROWNE,
Speaker of the House of Rep's.

THOMAS HUGHES,
President van den Senaat.

THOMAS HUGHES,
President of the Senate.

Goedgekeurd
22 Jan. 1848.

Approved
Jan. 22 1848.

(get.) ANSEL BRIGGS.

ANSEL BRIGGS.

Secretariaat Jowa }
Jowa-City, 28 Jan. 1848. }

Secretary's Office, Jowa }
Jowa-City, Jan. 28 1848. }

De ondergeteekende verklaart hiermede, dat het bovenstaande is een getrouw afschrift van het origineel, berustende onder de minuten van dit bureau.

I hereby certify that the above is a true copy of the original act in file in this office.

ELISHA CUTLER Jr.
Secretary of State.

(get.) ELISHA CUTLER Jr.
Secretaris van Staat.

Ten aanzien der bijgevoegde kaart van *Jowa* heb ik alleen nog op te merken, dat dezelve niet opgeeft alle de in den Staat liggende plaatsen, maar alleen dient om aan te wijzen de opmetingen ten behoeve van het algemeene landoffice; daarom omvat deze kaart ook alleen dat gedeelte van den Staat, hetwelk toen werkelijk opgemeten was; nu strekken die opmetingen zich reeds veel verder uit noordwaarts en westwaarts. Deze kaart eindigt bij Range XIX, de nieuw uitgelegde hoofdstad ligt in Range XX, Township 78. Ik heb er alleen de plaats van *Pella*

bij aangekeekend, opdat een ieder de ligging, genoegzaam in het midden van den Staat, zou kunnen zien. Elk vierkant blokje is een Township.

De kaart der twee Townships, waarin de aangekochte farms en landen gelegen zijn, is een verkleind copie der kaarten van het landoffice, en toont meer nauwkeurig de gelegenheid onzer Colonie. De stippen wijzen de woningen aan, die er aanwezig waren, toen ik den aankoop gedaan heb. Een ieder kan daaruit zien, dat er nog ruimte is voor velen. Wanneer vermogende Nederlanders willens zouden zijn om voor de toekomst nog meer land te verzekeren, dan heb ik nu gedurig gelegenheid om aan zoodanige begeerte te voldoen, en de bewijzen van eigendom over te zenden. Nu nog kan men in onze nabuurschap landen verkrijgen, waarvan de gemiddelde prijs niet hooger komt dan 3 à 4 dollars, de Gouvernementsprijs van 1¼ dollar er onder begrepen; doch de aandacht wordt zoo sterk op dezen Staat gevestigd, en de bevolking neemt zoo toe, dat in korten tijd die prijs verdubbeld zal zijn. Ik geloof voor het oogenblik genoeg gezegd te hebben, en geef met vertrouwen het ter nedergestelde over aan de ernstige overweging der lezers.

Pella, Marion-County, Iowa.

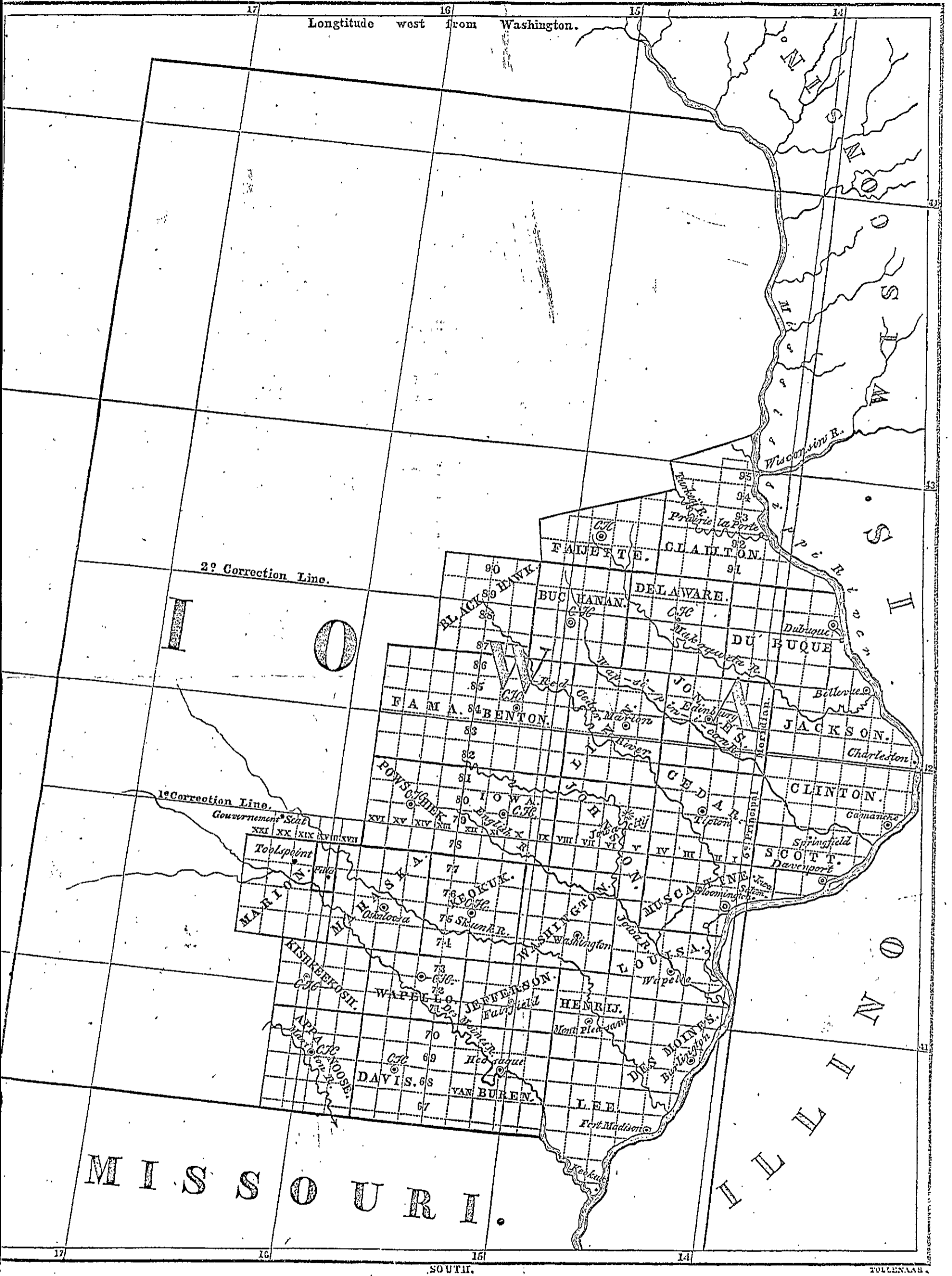
16 Maart 1848.

H. P. Scholte. & D. M.

Kaart van den Staat JOWA.

NORTH

Longitude west from Washington.

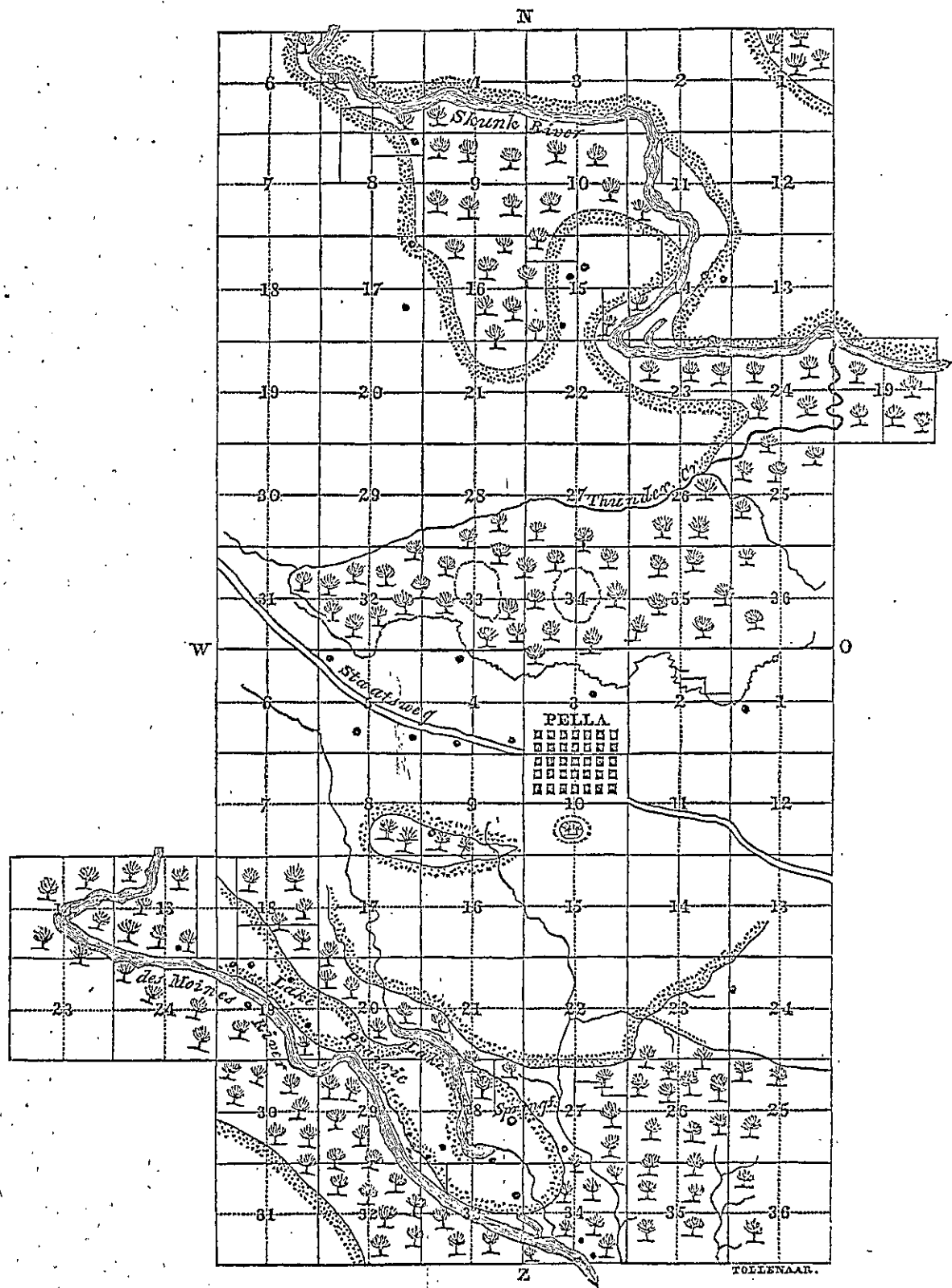

SOUTH

TOLLENAAR

56

Township 76 en 77, Range 18 North.

ST. LOUIS, MO.

*Honorable
Bibliothèque
de la Plage.*

MAR 18 1888

RECEIVED OF THE